

ZP

ZOON POLITIKON VINTER 2020

HÅP

Et år med ytringsfrihet,
solidaritet og fremskritt

SVERIGE VS ARGENTINA: TO MOTPOLER ANGAENDE SMITTEVERN - FRANSK AKTIVISME - LHBT+-BEVEGELSEN I SINGAPORE
TYSKLAND SER BAKOVER OG FREMOVER - DIGITAL STUDIEHVERDAG: FRA SOVEROMMET - KINAS MYKERE FREMMARSJ
POPULISME I VERDEN OG NORGE - ET TILBAKEBLIKK TIL 1978 - FILMEN "MULAN" OG DENS KRITIKK - INDIA: ET FALLENDE DEMOKRATI?

LEDER:

For et år det har vært. I Mars 2020 stengte verden ned grunnet en pandemi, og hverdagen er ikke i nærheten av normalen enda. Dette året som mange av oss har tilbrakt på trange hybler har vært preget av store sosiale og kulturelle bevegelser. I et splittet USA sprang Black Lives Matter-bevegelsen for fullt ut etter at George Floyd ble kvelt til døde på åpen gate av en politimann. Dette foregikk også i oppløpet til presidentvalgkampen, som både på grunn av koronarestriksjoner og andre årsaker resulterte i flere voldelige sammenstøt og genuin bekymring på verdensbasis. Den amerikanske presidentvalgkampen i seg selv et sirkus uten like. Helt til siste stemme var telt (på nytt og på nytt) satt verden og ventet på at det hele skulle være over - noe som tok ukesvis takket være republikanske klager på det nye stemmesystemet. Men ny president ble det!

Takket være pandemien har også mange fått kjenne på de økonomiske konsekvensene. Vi studenter har mistet deltidsjobbene våre, flyselskapene går konkurs én etter én, utelivsbransjen har vært stengt i ett år, og nasjoner nå budsjettere annerledes enn man gjerne skulle ønske. Men jeg tror egentlig ikke at jeg trenger å påpeke noen flere koronakonsekvenser for å understreke at det har vært og fortsatt er et kjipt år.

Det vi i ZP derimot ønsker å gjøre for dere lesere er å minne dere på alt det gode som har kommet ut av året. Det vil vi gjøre ved å gi dere unike historier - hvorav noen har preget nyhetsbildet, mens andre har måttet vike for koronadekkingen. 2020 har først og fremst vist den kollektive kraften av bevisste enkeltindivider som kjemper sammen mot et felles mål. Derfor har vi valgt «Håp: Ytringsfrihet, solidaritet og fremskritt» som tema. Et godt eksempel på makten av bevisstgjøring og sosiale medier viste seg da det ble arrangert BLM-demonstrasjoner over hele verden kontinuerlig over sommeren og starten av høsten. Bildene av demonstrantene med munnbind med ulike etnisiteter og nasjonaliteter som sto sammen florerte på sosiale medier og avisforsider i månedervis. Det skal godt gjøres å ikke bli rørt av kampånden mennesker over hele verden følte på i kampen mot rasisme. I Frankrike har det også foregått flere demonstrasjoner grunnet en splid mellom politiet og befolkningen. I tillegg har voldelige sammenstøt i Frankrike blitt knyttet til koronapandemien. Det positive er dog at franskmenns sterke demonstrasjonsvilje viste seg å fungere. Les mer på side 6.

USA og Tyskland sitt forhold vil definitivt bli enklere og bedre i årene som kommer ettersom Joe Biden vil være mer samarbeidsvillig enn Donald Trump var som president. Les artikkelen på side 9 som redegjør for hvorfor Tyskland sine 30 år med gjenforening og det prekære tidspunktet jubileet inntraff på kan ha innflytelse på politikken i tiden fremover.

Videre i rekken av kulturelle bevegelser følger #BoycottMulan. I artikkelen på side 12 får du en smidig gjennomgang av hvorfor hashtaggen og motstanden mot filmen var så sterk. Den saken er enda et bevis på hvor stor kraft som ligger i å komme med velfundert kritikk selv om det er mot en så stor aktør som Disney.

Kvinne- og likestillingsbevegelsen har også fått stor innpass i den offentlige debatten i året som har gått. Abortspørsmålet er deriblant en av sakene som har vekt mye oppsikt og og fremmadstormende kvinnelige politikere som Alexandre Ocasio-Cortez får større innflytelse for hver dag som går. Diskusjonen som utfoldet seg etter at den amerikanske dommeren Ruth Bader Ginsburg gikk bort bidro videre til disse vanskelige men også nødvendige offentlige diskusjonene. I den grunn har vi valgt å inkludere et håpefullt lite tilbakeblikk til da ZP's forgjenger, Pampen, i 1978 måtte kvie seg etter de kvinnelige statsvitenskapsstudentene som var i et voksende mindretall på fakultetet. Nå som vi står midt oppe i et turbulent år er det lett å miste oversikten over at vi faktisk beveger oss fremover, og artikkelen på side 11 vil vise deg at forbedring er mulig. .

Som alltid har vi artikler utenom tema, som dyptgående utenriksartikler om Indisk politikk og Kinas nye maktstrategi. I tillegg til en særdeles viktig og noe sjokkerende sak om Singapore sitt diskriminerende lovverk mot LHBT+-personer. Av den mer lokale dekingen har vi en introduserende artikkel om populisme, en smertefull ærlig og gjenkjennelig sak om den digitale studenthverdagen, samt en kort liste med podcaster du kan høre på når du er lei av de samme 10 sangene du spiller på repeat.

God lesing!

Vennlig hilsen,

KOLOFON

AVTROPPENDE SJEFREDAKTØR:

Hege Bellika Hansen

POLITISK REDAKTØR:

Balsharan Kaur

KULTURREDAKTØR:

Mina Kolstad

UTFORMING OG GRAFISK ANSVARLIG:

Hege Bellika Hansen

SKRIBENTER OG BIDRAGSYTERE:

Oda Kornelia Usken Hauge

Arman Bulak Hagelia

Andres Villagra

Martine Asker

Aurora Karoliussen Grøndalen

HENVENDELSER:

zp@statsvitenskap.no

www.facebook.com/zoonpolitikonuoio

ADRESSE:

Zoon Politikon v/SV Moltke Moes

Vei 31 PB 1097

0317 Oslo

TRYKKERI:

07 Media

TRYKKET OG BEGRENSET OPPLAG:

100

Redaksjonen støtter ikke nødvendigvis meninger som kommer til uttrykk i magasinet.

Redaksjonen avsluttet arbeidet:

22. Januar, 2021

På forsiden: En ung kvinne under en protest i Tyskland i August 2020. Fotografert av Michael Blomberg via Unsplash.

INNHold

TEMA: HÅP: YTRINGSFRIHET, SOLIDARITET OG FREMSKRITT

4	To Land - To Motpoler
<i>Sverige VS Argentinas smittevernstiltak</i>	11	Et håpefullt tilbakeblikk: Pampen i 1978
<i>Likestilling og kvinnekamp</i>
6	Aktivismen i Frankrike koronatilknyttet
<i>Uroen som har preget landet det siste året</i>	12	#Boycottmulan
<i>Denne bevegelsen var intet eventyr for Disney</i>
9	Tyskland og veien videre
<i>Landet feirer 30 år siden gjenforening</i>		

VERDEN & KULTUR

14	LHBT+-bevegelsen i Singapore
<i>Pink Dot SG og lovverket</i>	18	Kina myker seg opp
<i>Den inflytelsesrike nasjonen skifter taktikk</i>
15	India: Et fallende demokrati?
<i>Den folkerike nasjonen har en politisk krise</i>		

NORGE & INSTITUTTET

22	En populistisk fremtid?
<i>Har vi det i Norge og hvordan fungerer det egentlig?</i>	25	Podcaster
<i>Redaksjonens anbefalinger</i>
24	En digital studiehverdag - fra senga
<i>En statsvitenskapsstudents refleksjoner</i>		

To land – to motpoler – to innblikk

Skrevet av Andres Villagra, skribent

Det var vel i disse dager da vårt verdenssamfunn ble plutselig møtt av en krise, med karakteristikk som klart skilte seg fra andre kriser. Det var i disse dager at flere innså at denne krisen skulle bli alles følgesvenn i dette året.

Spørsmålet ble bare hvordan man skulle forholde seg til denne nye følgesvennen. De aller fleste nasjoner tok frem sin verktøykasse og fant frem de mest nødvendige verktøyene som kunne brukes. Eksempelvis som da vår statsminister, med hennes trofaste helseminister og eksperter, gikk på direkten en kjølig torsdag i Mars og kunngjorde de tiltak som var nødvendige for å få bukt med denne nye krisen. Ved skrivende stund vil ikke vår følgesvenn forlate oss helt, men kunne vi ha håndtert den bedre? Med ulike innvendinger, som for eksempel Great Barrington-erklæringen, er det spennende for oss å se på hvordan ulike holdninger og tiltak mot krisen har gått. Vi skal nå se på to land, der den ene valgte fjæret og den andre hammeren i møte med det hele.

DEN SVENSK STRATEGIEN

Et av landene i verdenen som valgte å bruke fjæret, var visst vårt søte naboland Sverige, som opptjente et svært notorisk rykte og massiv kritikk mot seg som følge av sin oppsiktsvekkende liberale holdning til viruset. Mens land etter land i Europa og verdenen stengte ned, sto Sverige igjen som den tilbakeholdne gutten bakerst i klasserommet. Den svenske strategien, med statsepidemiologen Anders Tegnell som sin fremste talsmann, var trofast til tanken om en eventuell «folkeimmunitet». Eventuelt vil de fleste, hovedsakelig de friske og sunne, bli smittet og så bli frisk, for deretter å forsterke immunsystemet sitt. Både de underliggende helseetatene og den svenske regjeringen rettet seg etter dette prinsippet.

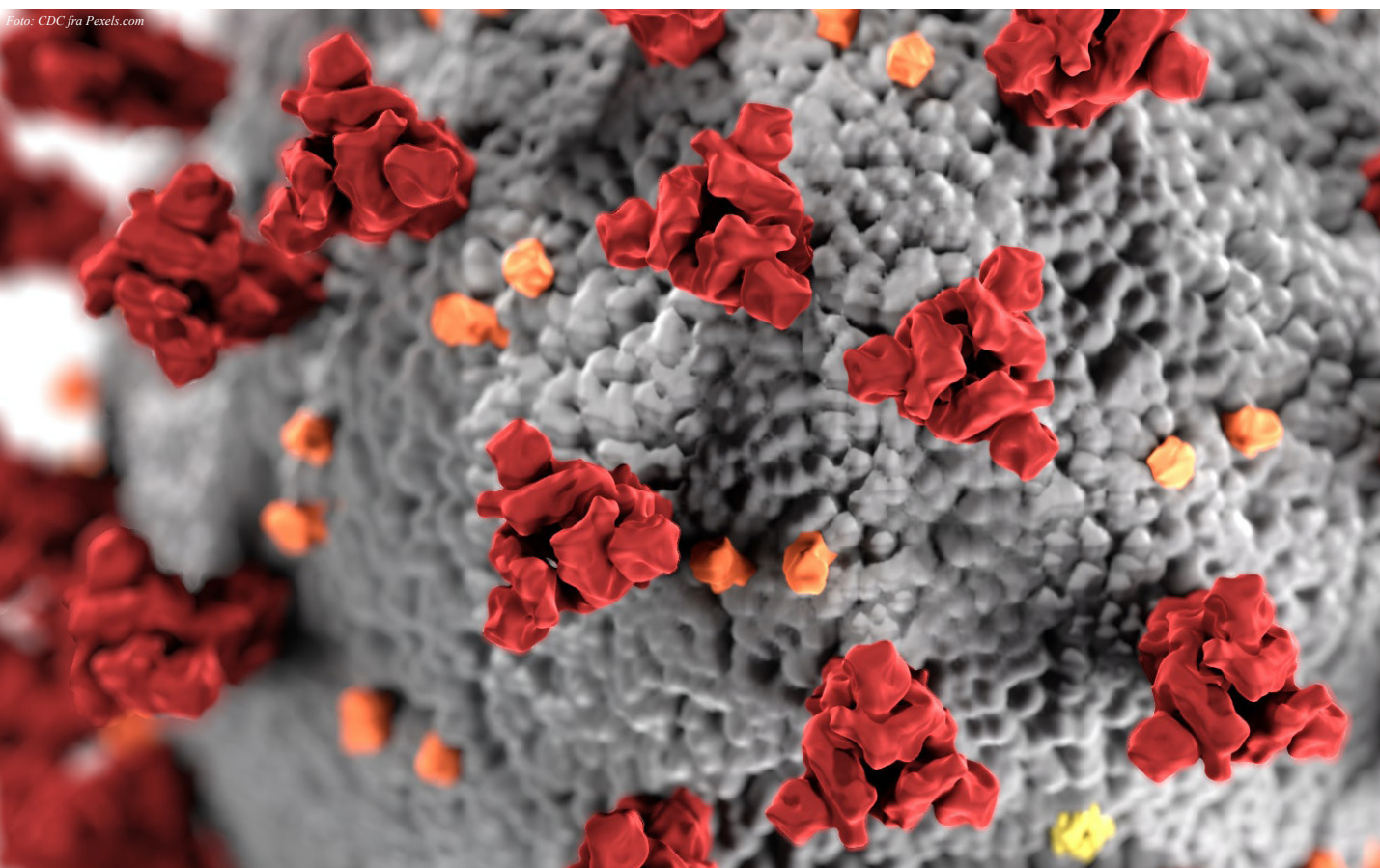
Strategien fikk tydeligvis konsekvenser i form av store mengder med dødsfall. Sverige fikk et av de høyeste dødelighetsratene i Europa, og myndighetene greide ikke å beskytte sine eldre godt nok under pandemien. Strategien fikk heller ikke den økonomiske situasjonen til å bli noe særlig bedre. Til tross for at forbruket blant svenskerne ikke minsket i så stor grad som i andre land, vil landet oppleve en økonomisk tilbakegang på like fot med andre land i Skandinavia. Ettersom at Sveriges økonomi er en ganske åpen en og meget avhengig av utenlandshandel, fikk dette åpenbart konsekvenser for landets situasjon. Argumentene om at mindre strenge restriksjoner ville være den beste medisinen for nasjonens velvære ser ut til å ha lite belegg da. I høst fikk Sverige en ny smittebøl-

ge, og noen strenge restriksjoner kom til slutt på plass. Men salt på såret ble da en god del av de regionale restriksjonene faktisk var frivillige, og en god del av Stockholms innbyggere ikke respekterte reglene. Dermed fulgte en hel kaskade av nye smittetilfeller.

ARGENTINA SIN MINDRE AVSLAPPEDE SMITTEVERNTAKTIKK

På den andre siden av kloden kunne Sverige finne sin gode motpol. For enkelte land, spesielt rundt i Latin-Amerika så Argentina ut til å innta en pionerrolle i pandemien. Allerede 20. mars, da det kun var 128 tilfeller og 3 dødsfall (i et land med ca. 44 millioner innbyggere), besluttet Argentinas regjering å innføre et av de strengeste tiltakene (ikke bare i Latin-Amerika, men også i verdens målestokk) i kampen mot smitten. Forretninger, banker, utdanningsinstitusjoner og andre bedrifter ble nedstengt - kun forretninger som sørget for essensielle varer og tjenester (supermarkeder og apoteker) fikk holde åpent. Det ble en lovpålagt og obligatorisk hjemmevern (utenom handel for de nødvendige ressurser) for alle innbyggere i Argentina, og brudd på smittevernsreglene ville bli møtt med juridiske sanksjoner. Både landet og provinsene stengte grensene sine. Senere har Argentina fått mye oppmerksomhet internasjonalt for å ha hatt verdens lengste «lockdown».

I de første månedene av denne pandemien fikk de strenge karantenetiltakene sin ønskede innvirkning, og dermed applaus i verdensscenen. Bare en måned etter innføringen av karantenetiltakene hadde Argentina bare 142 dødsfall og 3031 smittetilfeller (i en millionbefolkning altså). Og lenge så det ut til å gå den rette veien, inntil myndighetene bestemte seg for å gradvis lette på tiltakene i hovedstadsbyen Buenos Aires, noe som utløste en økning i smittetilfeller. Buenos Aires måtte bli igjen med de mest strengeste tiltakene, mens situasjonen i andre deler av Argentina forbedret seg noe. På tross av dette hadde i Argentina i høsten et høyere antall dødsfall og smittetilfeller enn Sverige. En stor andel av Argentinas befolkning lever i fattige strøk, der hvor det er trange boforhold og avstandsregler blir da dermed noe uten ef-

fekt, som har ført til denne galopperende smittetrenden.

Man har også i lengden observert at Argentinas økonomi har gjennomgått en sterk slitasje, og salt i såret er det når Buenos Aires (den hardest rammede) har en vital funksjon i landets økonomi. Men man må jo selvfølgelig ta med den innvendingen at alle nasjoner har gjennomgått en økonomisk tilbakegang i denne pandemien. Likevel står Argentina i en eksepsjonell situasjon når det gjelder akkurat økonomi. Gitt landets turbulente økonomiske fortid, med misligholdelse av gjeld og økonomiske kriser hadde ikke Argentina et godt utgangspunkt. Før pandemiens inntog, var det slik at Argentina avsluttet 2019 med en inflasjon på 53,8 %, og en gjeld på 323 milliarder dollar – som er en av de høyeste i verdenen. Det er også store sosioøkonomiske forskjeller i Argentina, med et høyt nivå av fattigdom, som eksempelvis 63 % barnefattigdom. Ettersom at svært mange bedrifter har blitt nedlagt, og en rekke utenlandske selskaper flytter ut fra Argentina, gir dette ikke så positive utsikter for den argentinske økonomien.

HVA KAN VI LÆRE AV SVERIGE OG ARGENTINA?

Så hva er det vi kan lære av disse eksepsjonelle tilfellene vi nettopp har sett på? Har de brakt oss noe kunnskap om hvordan man kunne ha håndtert pandemien annerledes, nå som en vaksine er i ferd med å bli rullet ut for fullt rundt om i verden? Ut ifra de to tilfellene vi nettopp har betraktet er det umulig å ikke konkludere

at en pandemi vil smitte raskt over landegrenser, og at det definitivt ville forekomme tap av et eller annet slag uansett. Økonomien vår har jo i disse dager blitt mer eksponert for fatale slag nå som alt er så sammenvevet i det globale nettverket. Det forelå et sterkt ønske om å redusere smerten, men utfordringen var også tvetydig: både redusere antall dødsfall, men samtidig også redusere de smertefulle angrepene på landets økonomi. Ut ifra det vi har sett, kan Sverige og Argentina overhodet ikke ha tjent som rollemodeller under denne pandemien, men samtidig har de jo gitt oss viktige budskaper og innsikt. Det viktigste budskapet som disse tilfellene, særdeles Argentina, har gitt oss er å vektlegge situasjonen hver nasjon er på i tidspunktet ved inntreffelsen av en pandemi, eller kanskje hvilken som helst katastrofe. Konteksten er avgjørende for tiltakene. Både infrastruktur og kultur, men mest viktigst de ressursene en nasjon har til disposisjon. Hva er den i stand til å utføre på grunnlag av sine ressurser, og har den ressurser nok til å håndtere ettervirkningene i fremtiden? Hvilke næringer, forbindelser, struktur og også først og fremst posisjon et lands økonomi har i den globale verdenen bør også tas med i beslutningsresonnementet. Det er viktig å angripe enhver katastrofe med en kontekstuell forståelse og metode, med god besluttsomhet med grunnlag i faglige råd, men også med et perspektiv for fremtiden. Redd passasjerene ut av det synkende skip, men sørg for at livbåtene er av god kvalitet og at de har et sted å ro til!

POLITISK AKTIVISME MOT AUTORITÆRE TENDENSER KNYTTET TIL KORONAVIRUS

Skrevet av Oda Kornelia Usken Hauge, skribent

Covid-19 har på mange måter slått verden ut av balanse og vi lever i en tid hvor bevegelsesfriheten reguleres strengere enn noensinne. Helserelevante utfordringer gjør individets tillitt til staten essensiell for å sikre hindret smittespredning og en trygt samfunn for alle borgere. Likevel har viruset også fungert som et påskudd for mange autoritære ledere til å stramme strikken enda hardere rundt håndleddene til sin allerede undertrykte befolkning. Utviklingen er heller ikke kun knyttet til allerede autoritære ledere – i demokratiske land har også statslederes maktbruk økt i betydelig grad.

FRANKRIKES POLITISKE SYSTEM KORT FORKLART

Høsten 2020 har en rekke nye lover blitt vedtatt i den franske nasjonalforsamlingen, og spesielt har lovgivingen knyttet til økt sekularisering i skolen og sikkerhetsloven vært omstridt. De fleste assosierer nok fransk statsstyre med Emmanuel Macron. Dette er likevel ikke tilfellet. Den franske statsstrukturen er langt mer kompleks enn den ved første øyekast virker.

Det franske statssystemet bygger på et semipresidentsystem, det vil si at presidenten velges separat fra nasjonalforsamlingen, som i Frankrike deles i to kamre, likt som den britiske nasjonalforsamlingen. Underhuset kalles L'Assemblée nationale, mens overhuset kalles le Sénat. Etter underhusvalget i 2017, har Macrons parti «La République en Marche» flertallet, og som ut fra flertallet har dannet regjeringen. I 2020 var det senatsvalg, og høyresidens «Les Républicains» vant flertallet. Tokammer-systemet ble innført som følge av etableringen av den femte franske republikken og begge kamrene nyter en liknende lovgivende makt.

Foto: Unsplash

ITÆRE APANDEMIEN

EN SIKKERHETSLOV MED STORE KONSEKVENSER

Den franske sikkerhetsloven var lenge planlagt av den franske høyresiden, og det ble med deres nyetablerte flertall i senatet mulig for dem å vedta loven i november 2020. Formålet var «å sikre global sikkerhet». Spesielt var det lovforslagets artikkel 24 som fikk mye oppmerksomhet da den forbyr å identifisere politimenn i tjeneste i alle medium dersom det var gjort forsøk på å mentalt eller fysisk skade dem.

Franske aktivister tok raskt til sosiale medier og ut i gatene for å vise sin misnøye mot de nye sikkerhetslovene. De frykter loven vil frata dem mulig bevismateriale mot politivold. Politivold har lenge vært et problem i Frankrike, spesielt i områdene utenfor Marseille og Paris – de såkalte banlieues. Dette er områder som primært består av en befolkning med innvandrerbakgrunn og har en høy fattigdomsprosent. Mye av grunnen til at disse områdene ble etablert var for å kunne tilby nye franskmenn billige boliger ved deres ankomst fra tidligere koloniserte land i tiden etter andre verdenskrig.

VOLDELIGE SAMMENSTØT BÅDE FØR OG ETTER

De siste tiårene har en rekke politivold-saker sjokkert Frankrike. Det har vært utallige tilfeller hvor politiet kraftig har skadet uskyldige unge menn, oftest med innvandrerbakgrunn. Mest oppsiktsvekkende var saken om Theo Luhaka i 2017. Theo Luhaka ble av politiet kraftig forslått og voldtatt med batong. Affæren ble filmet av en av politimennene. Nylig ble også fransk plateprodusent såret etter en fysisk dispuTT med politiet som uten anklage ønsket å ta seg inn i hans studio. Det ble filmet av hans overvåkingskameraer og lagt ut på sosiale medier i etterkant. Det er også rapportert økt politivold etter at covid-reguleringene ble innført i 2020.

Innskrenkningen i ytringsfriheten er ikke en sak isolert til Frankrike. Etter utbruddet i Wuhan innførte den kinesiske myndigheter en streng sensur som i hovedsakelig rammet kritikk av håndteringen av smitten. Andre land fulgte også Kinas eksempel, og i Thailand, Kambodsja, Venezuela, Bangladesh og Tyrkia arresterte de statlige myndighetene

journalister, opposisjonsaktivister, helsearbeidere og andre som turte å kritisere responsen til viruset. Selv i Norge har journalistenes frie kritikk av statlige myndigheters smittehåndtering møtt motsvar fra både FHI og helsedepartementet. Spesielt diskutert var hytteforbudet, som ble oppfattet som både vilkårlig og lite gjennomført.

YTRINGSFRIHET OG SMITTEVERN

Rettstaten har som mål er å sikre at den enkelte ikke utsettes for vilkårlig maktmisbruk, enten fra andre privatpersoner eller fra staten. Individets friheter er derfor også kjernen av hva vi kan kalle et fungerende sikkert demokratisk samfunn. Ytringsfriheten muliggjør derfor at tilfeller hvor dette krenkes bringes frem i lyset. Den offentlige debatt stilner derfor ikke selv om andre friheter innskrenkes av smittevern hensyn som er forholdsmessige og proporsjonale for å oppnå smittehindring.

**At det franske folket tar til
gatene for å vise misnøye mot
politiets utvidede frihet til å kunne
operere uten innsyn, tenderer
at franskmennenes velkjente
demonstrasjonskultur ikke
har simret hen som følge av
virusets brennhete aktualitet**

At det franske folket tar til gatene for å vise misnøye mot politiets utvidede frihet til å kunne operere uten innsyn, tenderer at franskmennenes velkjente demonstrasjonskultur ikke har simret hen som følge av virusets brennhete aktualitet. Viktigheten av å stoppe lovgivning som innskrenker privates evne til å informere om grov maktmisbruk så vel som karantene- og isoleringsregler begrunnet i smittevern, stopper ikke befolkningen i å gjøre sitt for å gjøre sin mening hørt. Reaksjonen i

gatene i franske storbyer hadde også sin effekt da loven ble trukket tilbake i desember da underhusets majoritetsparti ba om en revidering av loven. Spesielt ble det lovet at artikkel 24 skulle fjernes.

Demonstrasjons- og ytringsfriheten har dermed selv under pandemien vist sin styrke og gjennomslagskraft, og det er betryggende å se at folkets evne til å kjempe for rettferdighet gjennom å ta til gatene ikke hemmes av frykten for en pandemi. Når samfunnet en gang åpnes og korona igjen returnerer til å være en digg sommerpils, må vi håndtere og delta i et samfunn som er bygget på fritt ord, debatt og konstruktiv utvikling av sikre systemer. Vedlikehold av de mest fundamentale rettigheter i rettstaten er derfor helt nødvendig.

30 ÅR ETTER GJENFORENING: Tyskland og veien videre

Foto: By x (Aleph) - Own work, CC BY-SA 2.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=3983718>

Skrevet av Mina Kolstad, kulturredaktør

3. oktober kunne Tyskland feire 30 år med gjenforening. En pågående pandemi, et mye omtalt presidentvalg i USA, og et generelt kaotisk 2020 vil kunne ha stor innflytelse over de neste 30 årene.

GJENFORENINGEN

Etter andre verdenskrig, ble et nedslått Tyskland delt blant de seirende stormaktene og Øst-Tyskland innlemmes i Sovjet. Berlin, som dermed lå i Øst-Tyskland, deles derimot i fire deler. I 1961 bygges Berlinmuren, og Vest-Berlin blir en «øy av frihet» som daværende president John F. Kennedy entusiastisk proklamerer i en tale i juni 1963.

4. November 1989 samler over en halv million øst-tyskere seg i masseprotest på Alexanderplatz i Øst-Berlin. Fem dager senere går Berlinmuren i oppløsning – manifestasjonen av skillet mellom Den tyske demokratiske republikk i øst, og Forbundsrepublikken Tyskland i vest. 3. Oktober 1990 er gjenforeningsprosessen ferdig, og de to landene er offisielt et forent Tyskland. Berlinmurens fall blir stående som symbolet på avslutningen av et falmende Sovjet, og begynnelsen på det moderne

Tyskland slik vi kjenner det i dag.

Etter 30 år med gjenforening, er Tyskland fremdeles på mange måter et delt land. Inntektene i gamle øst er 10% lavere enn i resten av Tyskland, og arbeidsledigheten er høyere. Den mest skremmende statistikken er kanskje likevel at ifølge Deutsche Welle (DW), anser kun 78% av befolkningen i øst demokrati for å være den beste styreform, i kontrast til 91% i vest. De siste årene har også tidligere Øst-Tyskland erfart en oppblomstring av høyre-ekstreme partier. Dette spesielt etter flyktningkrisen i 2015, hvor Tyskland tok imot en stor andel flyktninger.

TYSKLAND OG DEN EUROPEISKE UNION (EU)

Gjennom gjenforeningen ble Øst-Tyskland offisielt del av det europeiske samarbeidet, og Tyskland ble en viktig drivkraft for europeisk integrasjon. Gjennom EUs rammeverk har Tyskland sikret seg velstand og

friheter, og fått muligheten til å ta del i et transatlantisk samarbeid som har gitt dem militær sikkerhet og et overordnet rammeverk av felles verdier.

I dag er det nesten umulig å forestille seg et Tyskland uten EU, og et EU uten Tyskland. Ifølge statistikk fra Pew Research Centre, er den tyske befolkningen blant de sterkeste tilhengerne til EU-medlemskap i Europa. Det er dermed rimelig å anta at EUs relasjoner til land utenfor samarbeidet, er høyst relevante for Tysklands interne og eksterne forhold – og utviklingen videre.

Som aktiv pådriver for europeisk samarbeid, har USA en spesiell plass i EUs historie. Etter Andre verdenskrig ble sikkerhetsaspektene ved et tett europeisk fellesskap tydelig for amerikanske ledere. Gjennom økonomisk bistand og handel, utviklet det seg et sterkt transatlantisk forhold som på mange måter kan anses som selve ankeret til europeisk velstand og stabilitet. EU og Tyskland har dermed tradisjonelt sterke forhold til USA. I harmoni med en politisk trend hvor Trump ikke nødvendigvis representerer et stort brudd, har USA likevel de siste årene nølt med å forplikte seg til internasjonale avtaler og transnasjonalt samarbeid. Dette i kontrast til et Tyskland med ledende roller som medlem av G7, G20, NATO og OSSE – og en sterk multilateral agenda. Den tyske utenriksministeren Heiko Maas uttalte i 2019 at Europa blir nødt til å danne en vei utenom USA når det gjelder utenrikspolitiske saker – uavhengig av om Trump vant en andre termin eller ikke. De 27 EU-landene har også aktivt søkt større diplomatisk uavhengighet fra USA.

Et anstrengt forhold mellom EU og USA, betyr dermed også et forvitret forhold mellom USA og Tyskland. Ifølge The Guardian, omtales USA i tyske medier konsekvent i samme tonefall som Russland og Kina. Også mellom lederne Merkel og Trump er relasjonene preget av mer fiendtlighet enn tidligere. Som på alt annet, har koronapandemien vært en forsterkende faktor. I en tale i juli spilte Merkel på noen av Trumps mindre faktabaserte innspill i USAs kontroversielle virusstrategi:

“As we are experiencing firsthand, you cannot fight the pandemic with lies and disinformation any more than you can fight it with hate or incitement to hatred (...) The limits of populism and denial of basic truths are being laid bare.”

Mangelen på en enhetlig strategi i håndteringen av viruset har altså tydeliggjort effekter av polariseringen som de siste årene i stor grad har preget samfunnsdebatten i vestlige samfunn.

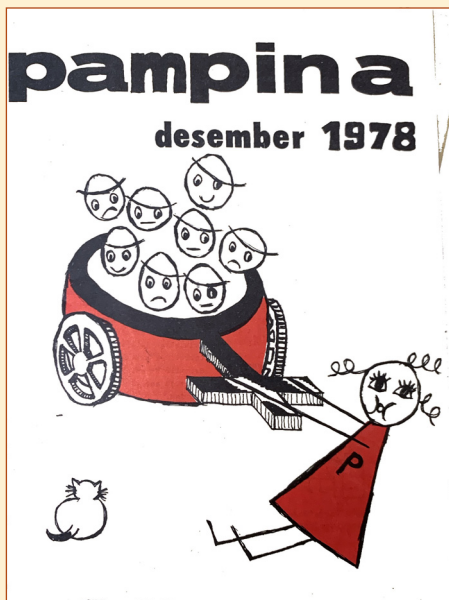
VEIEN VIDERE

Tysklands innenrikspolitiske problemer blekner i kontrast til de globale utfordringene verden har stått overfor i «katastrofeåret» 2020, og som preger Tysklands eksterne forhold. Koronapandemien har særlig tydeliggjort viktigheten av internasjonalt samarbeid – både innad i EU og utenfor, i forsøket på å konstruere en enhetlig virushåndtering. De siste fire årene med mer anstrengte USA-Tyskland-relasjoner har hatt stor påvirkning på Tysklands utenrikspolitiske situasjon. Det ville for eksempel vært historisk umulig for Tyskland å fylle et eventuelt sikkerhetspolitisk vakuum, dersom USA skulle trukket seg ut av NATO.

Mange ser dermed positivt på det nye Biden-presidentskapet i USA. Særlig Bidens sterke bånd til flere av de viktigste lederne i Europa, og her spesielt Merkel. Flere har trukket frem den relativt eksplisitte gratulasjonstalen Merkel holdt i forbindelse med Joe Bidens seier i det amerikanske presidentvalget i høst. I tillegg har den tyske finansministeren Peter Altmaier i lys av valgresultatene uttalt at han håper på færre «America-first» og ensidige valg når det kommer til fremtidig handelspolitikk.

Med Biden som president kan en håpe USA på nytt vil innta posisjonen som en viktig støttespiller for et liberalt internasjonalt system, som Tyskland på mange måter er mer avhengig av enn de fleste andre. Kanskje kan kriseåret 2020 ha vært testen vi trengte for å understreke viktigheten av gode relasjoner mellom USA og Europa – både for en tysk og en europeisk fremtid? Merkel pustet i hvertfall lettet ut i det hun etter valgresultatene konstaterte at «The friendship of our two countries has stood the test of time».

Et håpefullt tilbakeblikk:

I forbindelse med temaet håp og refleksjonene rundt året som har gått følte det riktig å se enda lenger tilbake for å få perspektiv på hvor langt vi har kommet sammenlignet med bare noen tiår tilbake. Det finner man bevis på i Zoon Politikon sin forgjenger, Pampen, som i Desember for over 40 år siden ble tatt over av de kvinnelige statsvitenskapstudentene i håp om en større diskusjon rundt likestilling på fakultetet. Heldigvis har vi kommet et stykke siden den gang. Er det et tegn på at det finnes håp likevel?

JENTENE PÅ STATS-VITENSKAP

* i ord og tall *

Hvor mange jenter studerer statsvitenskap? hvor mange er ferdig utdannet, og hva slags jobber har de? Slike spørsmål syntes vi det kunne være interessant å få svar på. Vi har derfor foretatt en noe uvitenskapelig analyse av det materialet som har vært tilgjengelig på institutt-kontoret, slik at Pampina nå kan presentere en helt fersk tilstandsrapport.

Jen prosentvise andel jenter på instituttet har steget jevnt og trutt siden 1970. Den totale andelen jenter har steget fra 12 prosent høsten 1970 til 32 prosent våren 1978. Før 1970 var det så få jenter at de nærmest må betraktes som avant garde.

I 1970 var altså 13 prosent av grunn- og mellomfagsstudentene og 11 prosent av hovedfagsstudentene jenter. På grunn- og mellomfag har andelen økt noe mer enn tilfellet er for jentene på hovedfagsnivå, noe som vel egentlig er i tråd med den generelle situasjonen ved Universitetet (færre jenter dess høyere en kommer i systemet).

Våren 1973 var prosentandelen jenter på grunn- og mellomfag kommet opp i 20, mens den på hovedfag fremdeles holdt seg på 10. Våren 1976 gjør så andelen jenter på hovedfag et hopp til 17 prosent, men nå er det 30 prosent jenter på grunn- og mellomfag. Siden våren -76 har andelen jenter på hovedfag holdt seg stabilt på mellom 18 og 20 prosent, mens andelen jenter på grunn- og mellomfag var kommet opp i hele 40 prosent våren 1978 - og dette må vel sies å være en positiv utvikling! Vi får bare håpe at denne utviklingen ikke vil snu seg igjen, og at fler av de jentene som nå studerer grunn- og mellomfag har lyst til å fortsette med hovedfag.

Flaskehalsen kan synes trang, men

På hovedfag i dag er det i alt 30 kvinnelige studenter (34 jenter betalte semesteravgift våren 1978 av et totalt antall på 185). I tillegg til de 30 er det 18 som er i fast arbeid, men som ikke er ferdig med hovedoppgaven. Det er uteksaminert (cand.polit. og magister) 20 kvinner av i alt 331 på Institutt for Statsvitenskap siden 1950. Dette utgjør 6 prosent. 9 av de 20 er magister og 11 cand.polit.. Den første kvinnelige magister i statsvitenskap heter Kirsten Ohm, og hun tok eksamen våren 1956. Etter Kirsten Ohm tok Bjørdis Seide eksamen høsten 1956, Tertit Asland våren 1957 og Kandi Mattelsen våren 1958. Etter henne kommer det

en lang periode uten en eneste eksamen fra en kvinne, og den neste er Helen Rakfjord som tok magistergradseksamen våren 1967.

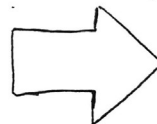
I 1968 ble den nye cand.polit.-ordningen innført, og den første kvinnelige cand.polit. er Britt Mildeng Hauge som tok eksamen våren 1970.

Status for statsviterjentene er altså 20 ferdig utdannede magister eller cand.polit., 18 "cand.kurs" i fast arbeid og 30 heltids-studerende + et ukjent antall grunn- og mellomfagsjenter.

Vi er således en gruppe å regne med, og som også i stadig sterkere grad vil la høre fra seg!

1956

1978

10.

9.

#BOYCOTTMULAN

LANSERING A

Skrevet av Martine Asker, skribent

POLITISK UKORREKT

Den nye Mulan-filmen har til tross for gode intensjoner skapt en mediestorm av kritikk på bakgrunn av både politiske og kulturelle hensyn, og spesielt i Asia har hashtaggen «#BoycottMulan» gått viralt. Det hele startet med at den amerikansk-kinesiske skuespilleren Liu YiFei (Mulan) publiserte en støttende melding til politiet i Hong Kong i forbindelse med protestene i byen på sine sosiale medier. Mange i Hong Kong reagerte kraftig på denne politiske uttalelsen fra filmstjernen, noe som førte til starten på hashtaggen #BoycottMulan som raskt spredte seg på sosiale medier til Taiwan, Thailand og andre Sørøst asiatiske land med grupperinger av kinesiske minoriteter med bånd til nettopp Hong Kong og Taiwan.

Hashtaggen spredte seg raskt også til vesten, når det ble klart for folk at enkelte av scenene i filmen ble filmet i området Xinjiang, en turbulent region nordvest i fastlandskina. Regionen har lenge vært i enkelte vestlige menneskerettighetsorganisasjoners søkelys som følge av lokale myndigheters håndtering av kulturelle og religiøse konflikter i området. I filmens rulletekst blir det rettet en spesiell takk til lokale myndigheter i denne regionen, noe som av mange har blitt tolket i den forstand at Disney indirekte støtter de lokale myndighetenes håndtering av områdets problematikk.

EN SPEKTAKULÆR KULTURKRØLL?

Hashtaggen retter seg omsider også til fastlandskina, men bakgrunnen

i en bebyggelse kalt «tu lou», en tradisjonell arkitekturell stil tilhørende Hakka-folket som hovedsakelig er bosatt i sør-østlige deler av Kina. Det originale diktet om krigersken Mulan antas å ha røtter fra det nordlige Wei dynastiet (mellom år 386 til 534), en turbulent og krigspreget tid i Kinesisk dynasti-historie. Det nordlige Wei dynastiet var spesielt sterkt preget av invasjoner fra nord, noe som er selve essensen i krigen som blir beskrevet i filmen om Mulan. Selv om det originale diktet ikke nødvendigvis spesifiserer hvor hovedkarakteren kommer fra i det vidstrakte landet, beskrives det at når hun rømmer hjemmefra for å krige så stopper hun for å sove langs Guleelven. Dette, i tillegg til at diktet opprinnelig stammer fra et nordlig område i Kina, gir oss en indikasjon på at hvis Mulan fantes i virkeligheten så ville hun med en større sannsynlighet vært nord-kineser. Hun ville også levd mange hundre år før «tu lou»-bygningene i det hele tatt først ble konstruert.

En siste kritikk av Disneys storsatsningsfilm går ut på at de har innlemmet en formskiftende «heks» som en ny antagonist. Heksa som opprinnelig er på side med fienden som invaderer dynastiet besitter en helt spesielt sterk «chi» som gjør at hun kan ta form som forskjellige dyr eller andre mennesker. Kritikere poengterer at «heks» er en type «ond kvinnelig karakter» som ikke eksisterer i kinesisk folketro. Utover dette merkelige tilskuddet til rollebesetningen har mange Disneytilhengere også etterlyst den karakteristiske dragen i den opprinnelige tegneserievarianten, «Mushu», som var sendt av familiens forfedre-ånder for å holde et øye med Mulan. I den nye filmen ser det derimot ut til at dragen er erstattet med en fønix som dukker opp i situasjoner der Mulan er nødt til å ta vanskelige valg, eller har gått seg vill. Fønixen virker til å symbolisere forfedre-åndene som hjelper henne å ta de riktige valgene. Dette har igjen

V ÅRETS STORSATSNINGSFILM «MULAN»

Til tross for det betente forholdet mellom USA og Kina de siste årene har Disney lenge vært svært interesserte i å markere seg på det kinesiske markedet gjennom filmsatsing og temaparker. Året 2020 skulle bli året hvor de publiserte den største og mest spektakulære filmen noen sinne om det feministiske ikonet Mulan, en kinesisk krigerske fra antikke tider. Filmene baserer seg på tegnefilmsuksessen med samme tittel fra 90-tallet, som igjen er inspirert av poesi fra det nordlige Wei-dynastiet (mellom år 386 til 534). Budsjettet for filmen er rapportert å være den dyreste filmen noen gang produsert av en kvinnelig regissør, og det ble rettet høye forventninger til en «Disneyfilm med kinesiske karakteristika». Filmene skulle fremme feminisme, mangfold og vennskap mellom to stormakter. Hvor gikk det egentlig galt?

for kritikken var noe annen enn den i vesten og Hong Kong. Mange på fastlandet hadde allerede sett filmen på nett før den ble sluppet ut på kino. I utgangspunktet hadde mange en positiv holdning til at Disney skulle produsere en film med et fullspekket asiatiske rollebesetning, og at den skulle filmes på det kinesiske fastlandet. Men, for tilsvarende mange resulterte de store forventningene om storsatsningsfilmen i skuffelse. Til tross for at mye var på plass av kulturelle elementer, blant annet en sterkere tilknytning til det opprinnelige diktet om Hua Mulan, var mange misfornøyde med filmens løsslupne håndtering av enkelte viktige Kinesiske kulturelle aspekter. Noen av elementene kritikerne mener er dårlig håndtert i filmen er blant annet fremstillingen av mat, og kritikerne kommenterer at den bærer preg av «noe som kunne vært laget i Chinatown i Amerika». En av de viktigste aspektene ved kinesisk tradisjonell kultur bunner i deres stolte og mangfoldige mat-tradisjoner som er helt spesifikke for områdene de stammer fra. Skuffelsen ble dermed stor da kinesere oppvokst i Kina ikke kunne kjenne igjen dette i filmen.

En annen «kulturell glipp» trukket frem av kritikerne omhandler valg av bebyggelse i landsbyen der Mulan bor i filmen. Disney har valgt å filme

blitt

kritisert av de som ønsket at Mulan skulle fremstilles som en tydeligere feministisk karakter som evner å ta egne selvstendige valg.

Til syvende og sist, er Hakka-folkets arkitektur riktig nok spektakulær og fantastisk vakker, det var sikkert et kult tilskudd til filmens «storyline» å innlemme en heksefigur, og maten var vel sikkert ikke en del av budsjettet til den allerede rådyre Disneysatsingen. Valg av åsted for filming og det visuelle er helt bevisst i denne storsatsingen, og det er ikke til å komme unna at filmen er fantastisk storslått. Likevel vitner disse kulturelle-, og politiske feilgrepene nevnt over om en skuffende mangel på politisk sensitivitet, samt en ignorant holdning til historie og fremmedkultur blant Disneys filmskapere. Dette er ikke ny kritikk av Disney, og i denne runden resulterte de negative aspektene ved storsatsingen i en langt hissigere mediedekning, noe som har vært med på å overskygge det som faktisk var spektakulært ved nye filmatiseringen av den gamle klassikeren.

Red + White = Pink

Singapore har lenge vært et økonomisk senter i Sørøst Asia, og om du ikke var klar over dette, har du åpenbart ikke fått med deg filmen (eller kanskje til og med boken) «Crazy Rich Asians». Så før du leser videre, se den.

Skrevet av Arman Bulak Hagelia, skribent

Det som gjør Singapore unikt er den etniske sammensetningen av kinesere, malay og tamiler, og et yrende religiøst mangfold som har sprunget frem parallelt. For å ivareta en singaporeansk identitet er det viktig for myndighetene at ulike etnisiteter og religiøse grupperinger får et vern, nettopp fordi staten er så mangfoldig. Ironien er at dette vernet ikke har blitt utvidet til LHBT-personer før for ett år siden. Det er fortsatt ulovlig for to menn å ha sex, selv om denne loven ikke blir håndhevet, og statsministeren har ettertrykkelig uttalt at han er for skeives rettigheter.

For Singapore er minoritetsvern synonymt med sikkerhetspolitikk. Gitt sitt mangfold vil en situasjon med utpreget etnisk eller religiøs polarisering ført til mye uro, og potensielt mistillit til statens nasjonsbyggingsprosjekt. Singapores vern av minoriteter er lovfestet i den såkalte «Maintenance of Religious Harmony Act» som har vært i kraft siden 1990. Loven gjør det blant annet straffbart for religiøse ledere å spre hatefulle ytringer eller oppfordre til vold mot religiøse og etniske grupperinger. Etter flere møter med ulike organisasjoner i miljøet, ble det tydelig for singaporeanske myndigheter at LHBTQIA+ personer er veldig utsatt for stigma, og da særlig fra religiøse ledere. Samtidig oppleves tanken om at en religiøs leder snakker negativt om seksuelle og kjønnsminoriteter som ubekvemt for mange singaporeanere ifølge rapporter de siste årene. Dette førte til en utvidelse av overnevnte del av «Maintenance of Religious Harmony Act» som ga et juridisk vern for LHBTQIA+ personer fra hatefulle ytringer og oppfordring til vold. Ironisk nok er det strengt talt fortsatt ulovlig for to menn å ha sex etter straffelovens paragraf 377A.

Singapore har i dag et pulserende liv for skeive, med ulike barer, organisasjoner og aktivitetsgrupper for ulike hobbyer og idretter. For skeive er årets høydepunkt Pink Dot SG, som er bystatens svar på Pride, men arrangementet bærer i større grad preg av å være en demonstrasjon sammenlignet med festlighetene ved Spikersuppa i Oslo. Temaet for de fleste Pink Dot SG handler om å avskaffe straffelovens paragraf 377A, og sette fokus rundt problemene som oppstår på grunn av loven. Man trekker blant annet frem mangelen på konsekvent håndhevelse av loven og at det er en etterlevning av kolonitiden som argumenter for at den må avskaffes.

I møte med ulike LHBT-organisasjoner og unge mennesker i Singapore er det tydelig at holdninger mot LHBTQIA+ ser ut til å bli bedre for hvert år. Mange peker på statens behov for å hindre polarisering som årsaken til at straffelovens paragraf 377A ikke er fjernet fra lovverket. De samme mener at det ikke vil ta langt tid før paragrafen fjernes i og med at utestenging av skeive også er polariserende for samfunnet.

India: Et **FALLENDE** demokrati?

Skrevet av Balsharan Kaur, politisk redaktør

VERDENS STØRSTE DEMOKRATI

India har mot alle odds vært et demokrati siden landets uavhengighet i 1947. Med sin sekulære grunnlov, har landet ingen offisiell religion. Indias befolkning representeres gjennom 22 offisielle språk. Det enorme mangfoldet beriker landet, men det er også en utfordring å få samlet 1,38 milliarder mennesker under en stat, med en felles nasjonalistisk identitet.

De siste årene har landet vært preget av nasjonale protester, kommunal vold, oppblussing i Kashmir-konflikten og voksende anspenning mellom ulike etniske og religiøse grupper. Året startet med nasjonale protester over den nye statsborgerskapsloven, massearrestasjoner og voldelige sammenstøt. Den fallende økonomien, nye reformer og kontroversielle lovendringer har fått mye av æren for uroen som startet for fullt høsten 2019.

Siden 2014 har landet vært styrt av det hindunasjonalistiske partiet, Bharatiya Janata Party (BJP) med statsminister Narendra Modi i spissen. En stor andel av BJP politikere, har sin bakgrunn i den høyreorienterte, hindupopulistiske organisasjonen Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS). RSS har fra sin begynnelse vært en kraftig opposent av Indias sekulære

grunnlov, der målet i organisasjonen er en hinduistisk renesanse, der landet skal være styrt i tro av hinduismen.

FRA TESELGER TIL STATSMINISTER

Før rollen som statsminister, var Narendra Modi sjefsminister (guvernør) i delstaten Gujarat. Under hans tolv år lange styring opplevde delstaten sterk økonomisk vekst og infrastrukturell utvikling. Gujaratmodellen innebærte fokus på frie markeder, mer innpass til private investorer og privatisering, mindre statlig innblanding og byråkrati. Det ble ment at suksessen skyldtes i hovedsak to komponenter: Et godt regjeringsstyre og en fartsfylt industriell utvikling.

Med sin enkle bakgrunn appellerte Narendra Modi sterkt til lavkaste hinduer, mens hans businessvennlighet og sterke persona trakk til seg høykastene og eliten. Modi har ved begge valgene i 2014 og 2019 posisjonert seg i krysningspunktet av alt, slik at han kan sanke stemmer fra alle samfunnsklasser.

GUJARAT OPTØYENE 2002

I skyggen av Modis suksessfulle politiske karriere, henger fortsatt minnene fra Gujarat optøyene igjen. Det hele startet ved at et tog med hinduistiske pilgrimer ble satt i flammer.

Ryktene begynte fort å spre seg om at toget ble påtønt av muslimer. Situasjonen eskalerte, og det ble voldelige sammenstøt mellom hinduer og muslimer.

Det mest kontroversielle ved opptøyene i Gujarat var delstatens manglende vilje til å gripe inn og stoppe det. Som daværende sjefminister holdt Modi ofte appeller under opptøyene med islamkritiske taler til hinduistiske folkemasser. I en av talene sa han at ”hvis vi skal utvikle Gujarat, trenger vi å lære disse menneskene som øker folketallet en lekse”. Mange mente dette bidro til ytterligere demonisering av den muslimske minoriteten.

Politiet, prominente politikere og styringsmyndighetene grep ikke inn i før de verste opptøyene var over. Modi og hans kollegaer ble anklaget for å ha medvirket, planlagt og oppmuntret til angrepene. Det internasjonale samfunnet og menneskerettighetsorganisasjoner mente at statens manglende vilje til å gripe, at Gujarat-opptøyene var statlig terrorisme.

ET MODIFISERT INDIA

Modi klarte å riste av seg USAs innreiseforbud, terrorist-stemplet og alle andre assosiasjoner fra Gujarat opptøyene ved valgseier i 2014. Men de siste årene har den økende oppslutningen til det populære partiet BJP stilt spørsmål til om landets sekulære og demokratiske verdier trues av det hindupopulistiske partiet?

I valgkampanjen i 2014 og 2019 appellerte Modi til massene ved å bruke sin enkle bakgrunn som te segler, for å vise stemmerne at han er av folket og for folket. I tillegg til dette var slagordet til Modi ”Sabka sath, Sabka vikas” som betyr ”utvikling sammen og utvikling for alle”. Han løftet fram suksessoppskriften fra Gujarat som en sentral del av valgkampanjen sin i 2014, der han lovet å økonomisk vekst og utvikling på nasjonalt nivå hvis han ble statsminister.

ET INDIA FOR ALLE?

En ny statsborgerskapslov, Citizen Amendment Act (CAA) ble passert i november 2019. Det nye lovforslaget gir en ny vei for ulovlig migranter å få statsborgerskap. Den nye statsborgerskapsloven gir forfulgte minoriteter fra Pakistan, Afghanistan og Bangladesh statsborger, men kun hvis de er hinduer, sikher, buddhister, jains, parsis eller kristne.

For første gang er religion blitt et åpenbart kriterium for statsborgerskap i India. Denne endringen har blitt kritisert for å være diskriminerende på grunnlag av religion, der den spesielle ekskluderer muslimer. FN kalte CAA for dypt diskriminerende, og mener det bør passeres en statsborgerskapslov som beskytter forfulgte minoriteter, uten ekskluderende vilkår.

Passeringen av CAA skapte demonstrasjoner over hele landet, 10 av 28 delstater nektet å innføre CAA i sin delstat fordi de mente den nye statsborgerskapsloven er grunnlovsstridig. Deltagerne på Anti-CAA protestene har blitt kalt for anti-nasjonale og terrorister av BJs støttespillere.

Aktivistene og andre kritiske stemmer ble arrestert under Unlawful Activities (Prevention) Act, som er en anti-terror lov. Den indiske loven, tar sikte for effektiv forebygging av ulovlige aktiviteter som er en trussel mot Indias integritet og suverenitet. Loven har ikke noe begrenset definisjon på hva som er en terrorist, og krever bare at vedkommende er sannsynlig for å slå terror. Man kan bli tiltalt for å være terrorist uten bevis og dom. De som har blitt tiltalt under UAPA i 2019 og 2020, har

vært aktivister og journalister i anti-CAA protester.

ET NASJONALT FOLKEREGERISTER

Det har i lang tid vært diskusjon om et nasjonalt folkeregister som skal ha oversikt over Indias enorme befolkning. Målet er å lage en liste over alle statsborgere, så kan man kan skille disse fra illegale innvandrere. De som ikke klarer å bevise at de er indiske statsborgere, vil bli satt i interneringsleir fram til de kan fremvise gyldig dokumentasjon.

The National Register of Citizens (NRC) skal være et register som vil bli opprettholdt av den indiske regjeringen. Det nye folkeregisteret vil inneholde navn og viss relevant data. All vanlig legitimasjon er ugyldig, det eneste gyldige beviset på statsborgerskap i henhold til NRC er fødselsattest. Pass, stemmekort, Adhaarkort (nasjonalt identifikasjonskort) og PAN-kort ikke er gode nok dokumenter for å bevise statsborgerskap.

NRC ble innført i grense-delstaten Assam i 2014, der BJP mente at stor andel av befolkningen var illegale innvandrere fra nabolandet Bangladesh. Det strenge dokumentasjonskravet rammet de fattigste i Assam hardest. Av 33 millioner, ble det konkludert med at 1,9 millioner innbyggere var ulovlige innvandrere, per NRC sin definisjon. I listen over ulovlige innbyggere viste en god del seg å være hinduer, dermed ble listen gjennomgått flere ganger fordi mange mente at muslimene i regionen må ha fremskaffet falske dokumenter.

Det har vært spekulasjoner om innføringen av den nye statsborgerskapsloven (CAA) før utkjøringen av det nye folkeregistre (NRC) ikke er tilfeldig. Der det blir hevdet den nye statsborgerskapsloven (CAA) er en bakdørsløsning ut av interneringsleirene, for alle andre innbyggere enn muslimene. En stor andel av indere har ikke fødselsattester, så det vil være spennende å se hvor mange som havner i interneringsleirene og hva intensjonen til BJP er med disse leirene. Innenriksminister Amit Shah har uttalt at NRC skal ruller ut på nasjonalt nivå i 2021.

OPPHEVELSEN AV JAMMU & KASHMIRS SELVSTYRE

Den 5. August 2019 ble Kashmirs selvstyrestatus fjernet, også kjent som grunnlovsparagrafen 370. Denne paragrafen sikret Jammu og Kashmir en viss grad av selvstyre og en egen grunnlov. Det nye lovforslaget opphevet denne statusen, og innebar samtidig deling av delstaten i to føderale territorier.

I løp av få timer etter annonsering av opphevelsen av artikkel 370, hadde sentralmyndighetene arrestert næringsdrivende, aktivister, studenter og om lag 200 lokalpolitikere. Pilgrimer, turister og arbeidere ble bedt om å forlate regionen. Etter fjerning av artikkel 370 følte mange i Jammu & Kashmir seg svi- ket og det utløste protester.

Det muslimske flertallet i Jammu & Kashmir frykter at annektering av land og bosetting vil følge et Israelsk mønster. Ved å oppheve spesialstatusen til Kashmir, gjør dette at innbyggere fra andre stater kan kjøpe eiendom og flytte inn i regionen. BJP har gjentatte ganger vært klare om sine hinduistiske ambisjoner, og nåværende innbyggere frykter fullstendig okkupasjon av Jammu & Kashmir og utbyggelsen av nye kolonier for å endre demografien.

KAMPEN FOR DEMOKRATIET SENSUR AV KRITISKE RØSTER

Rettighetene til å protestere ses på som en sentral del av et velfungerende demokrati. Retten til ytringsfrihet er også en

grunnleggende byggestein i et demokrati. I møtet med motstand og kritikk, har ikke BJP kommet i dialog med opposisjonelle stemmer.

Under anti-CAA protestene ble de som deltok møtt med politivold og massearrestasjoner. En lov fra kolonitiden har blitt brukt for å ulovliggjøre de nasjonale protestene. Artikkel 144 forbyr offentlige samlinger av mer enn fire personer for å opprettholde ro og orden. Deltagerne på protester har blitt arrestert under artikkel 144, mens aktivister, journalister og opposisjonelle krefter har blitt booket under anti-terror loven (UAPA). Det mest problematiske med UAPA, er at arrestasjoner krever verken bevis eller dom.

BJP har uttalt at innskrenking i pressefriheten har vært for å bekjempe fake news. Legitimiteten til opposisjonelle stemmer svekkes ved å kalle dem anti-nasjonale, og kritikerne blir bedt «dra til Pakistan, hvis de er misfornøyde». India har i tillegg høyest andel av internettstenginger i verden. Ved opphevelsen av artikkel 370 ble internett i Kashmir stengt i syv måneder. I dag har Kashmir lavhastighetsnett, og er det mest militære området i verden. Visse sosiale media apper er stengt, aktivister og andre stemmer er fengslet, begrenset innreise, og nasjonale medier bestemmer narrative til omverden.

ødelegge religionen deres og ta over landet. Der de maler Pakistan, islamsk terrorisme, sekularisme, anti-nasjonale krefter og fake news som et stort monster, som må bekjempes av BJP.

INDIAS DEMOKRATISKE FREMTID

Bharatiya Janata Party med statsminister Modi har hatt overraskende stor oppslutning både i 2014 og 2019. I dag regjerer BJP indisk politikk, mot en svært svekket opposisjon. Dette betyr at BJP i stor grad kan få gjennom reformer, lovendringer og føre egen agenda med minimal motstand. Det hindunasjonalistiske partiet BJP, med statsminister Modi har vist tegn til mer autoritære tendenser. Der de slår gjennom alle mulige reformer og lover med stålakt. Modi har benyttet den økende polariseringen og bruke økende spenningen mellom hinduer og muslimer for å øke sin popularitet hos den hinduistiske majoriteten.

Det første indikatoren på et godt demokrati er at opposisjonelle stemmer slipper fram. I India blir opposisjonen kalt for anti-nasjonale, korrupte, terrorister eller agenter av Pakistan. Nylig ble det kjent at dommere indisk høyesteretten aktivt har tatt avgjørelser er i favør av BJP. Dette kom fram etter plutselige dødsfallet (eller drap?) av en dommer, som skulle felle en BJP-politiker for korrupsjon. Politiets økende vold

Det er flere angrep på **alle fronter** som eroderer bort demokratiet

India har ikke endret lovgivning for tale og trykkefrihet som mange autoritære land. Men i realiteten har det vært kraftig innsnevring i retten til å kritisere sittende regjering. Voldtrusler, drap og risikoen for å tape offentlige annonseinntekter fører til større grad av selvsensur. Populistiske nyhetsprogrammer som er svært aggressive i tonen og populistiske nyhetsankre får stadig mer sendetid i et sterkt konkurransepreget medielandskap.

HATRETORIKK SANKER STEMMER

Siden 2019 har India falt ti plasser EUIs demokratiindeks. Den største begrunnelsen for den fallende rangeringen har vært innskrenking av sivile rettigheter, blant annet religion- og ytringsfrihet. Amnesty International i India har de siste årene rapportert en kraftig økning i hatkriminalitet på basis av religion, kaste, kjønn og etnisitet. Statistikk fra 2015 til 2019 viser at hatkriminalitets største offeret har vært de kasteløse dalitene og den muslimske populasjonen.

Det menes det at timingen til den nye statsborgerskapsloven, det nasjonale folkeregistre og opphevelsen av Jammu & Kashmirs selvstendighet ikke har vært tilfeldig. Som folkets mann, reformist og erfaren politiker lovet Narendra Modi å utrydde korrupsjon, skape arbeidsplasser, økonomisk vekst og utvikling, noe som seks år seinere ikke ser ut til å være realiteten. Nasjonale protester, kommunal vold og økende grad av konflikter har ført oppmerksomhet bort fra den økende arbeidsledigheten, den fallende økonomien og BJPs mislykkede politikk. BJP og Modi har tjent på den økende polariseringen i politikken, som har tatt mediens fokus bort fra brutte valglofter.

BJP mener at Indias hinduer, som er 80% av befolkningen trues av islamsk terrorisme og ytre krefter. Der terrorismen må bekjempes med en hard hånd. Bharatiya Janata Party som hindunasjonalistiske parti appellerer til massene ved å snakke om skikkelser i skyggen som truer hinduistiske verdier, som skal

mot protesterende og nære relasjon til politikerne viser at håndhevingssystemet for lov og orden i stor grad styres av det regjerende partiet.

Innenriksminister Amit Shah, sa at det nasjonale folkeregistre vil ruller ut i 2021. Det blir spennende å se hvordan BJP skal håndtere millionene av menneskene i India som ikke har fødselsattest. Det spekuleres om den nye statsborgerskapsloven (CAA) vil gi alternativt statsborgerskap til de som ikke kan fremvise fødselsattester. Dermed kommer den eneste gruppen som faktisk må fremvise dokumentasjon på indiske statsborgerskap i landet til å være 220 millioner muslimer.

Det gjenstår å se om CAA vil brukt som et alternativt verktøy for å slippe ut de papirløse indere (utenom muslimer) ut av interneringsleirene. Partiet BJP mener kritikerne har misforstått både CAA og NRC, Amit Shah sier at interneringsleir skal bli bygget, mens Modi har benektet eksistensen av interneringsleir. Begge har under intervjuer, kommet med motstridende svar om CAA og NRC, dermed er det mange ubesvarte spørsmål på hva som faktisk skjer. Vil Indias interneringsleir bli kun muslimer og andre marginaliserte minoriteter? Hva skal disse de statsløse, papirløse ulovlige innvandrene brukes til, arbeidskraft?

Oxford akademikeren Tarunabh Khaitan skriver at det er ikke noe frontalangrep på demokratiet, men det er flere angrep på alle fronter som eroderer bort demokratiet. I India ser man at mediene undertrykkes, rettsystemet blir brukt som BJPs leketøy, kun partiets støttespillere får tildelt viktige nøkkelroller, større sentralisering av makt og kritiske stemmer fengsles. Khaitan beskriver Indias institusjonelle fall som Killing a Constitution with a Thousand cuts. Det gjelder å se om Indias demokratiske fremtid står på spill, eller om verden største demokrati forsetter å bestå uavhengig av hvilken regjering som styrer.

«SOFT POWER»: KINAS BIDRAG TIL DEN INTERNASJONALE POPULARITETSKONKURRANSE

Skrevet av Martine Asker, skribent

Foto: Magda Ehlers fra Pexels

Myk makt er kanskje ikke det vi umiddelbart forbinder med Kina. Politisk styresett, økonomi, menneskerettigheter og miljøproblematikk er blant temaer som oftest preger overskriftene i vestlige medier når Kina omtales. Så hvordan forsøker egentlig Kina å bedre sitt internasjonale omdømme samtidig som de må forholde seg til vestens moraliserende pekefinger?

I 2018 skrev Halskov Hansen, et al. i boka *Kina: Stat, samfunn og individ* at «Ingen kan lenger forholde seg til verdens politiske, økonomiske eller miljømessige fremtid uten å ta Kina med i beregningene.» Dette er en sannhet som om mulig har blitt enda mer viktig for verden å forholde seg til de siste årene. I takt med president Trumps lite diskrete misnøye overfor Kina fulgt av sino-amerikansk handelskrig og opphetede ordvekslinger, har Kinas mediedekning i verden bare økt. Mediedekningen er ikke bare som årsak av det betente forholdet til USA, men også som følge av årsaker som turbulente tider i Hong Kong og utbyggingen av 5G-nettverket med det kinesiske selskapet Huaweis rolle i teknologiutviklingen. Ikke minst er det et økt fokus på «annerledes-landet» som en av verdens ledende økonomier. Kina har med andre ord gått fra å være et stort land i øst, med et autoritært styresett som stort sett holdt seg for seg selv, til å bli en helt vesentlig internasjonal aktør. Verden er nå dermed nødt til å ikke bare forholde seg til, men også opprette gode og varige samarbeid med Kina. Dette har tilsynelatende bidratt til å forsterke en allerede pågående kritikk av kinesisk politikk, mangel på demokratiske institusjoner og menneskerettighetsspørsmål som tærer på Kinas internasjonale rykte. På lik linje med at resten av verden i økende grad har interesse av å samarbeide med Kina, har Kina nå også en økende interesse av å forbedre sitt eget internasjonale omdømme.

MYK MAKT

I studiet av internasjonal makt snakker vi ofte om «hard» og «myk» makt («Soft Power»). Makt går ut på å påvirke andre til å gjøre det en selv vil. Mens hard makt ofte defineres gjennom et lands militærkraft eller økonomisk overlegenhet, spiller myk makt på faktorer som diplomati, kulturell og historisk appell. Mest kjent på feltet er Joseph Nyes definisjon av myk makt: «the ability to get what you want through persuasion or attraction in the forms of culture, values, and policies.» Myk makt handler med andre ord om det å bli internasjonalt likt, eller sett på som en attraktiv nasjon, som igjen øker mulighetene for økt innflytelse over andre nasjoner.

Kina har i mange år «hengt etter» sine naboland Japan og Sør-Korea når det kommer til myk makt. Med et hovedfokus på å styrke militærkraft og økonomisk vekst i kombinasjon med å styrke sitt autoritære styresett, har Kina pådratt seg et noe betent rykte i vesten med USA som ledende pådriver av kritikken. De stadige negative fremstillingene i media bidrar til et bilde av Kina som et kaldt, fargeløst og autoritært land. Ja,

kanskje til og med litt skremmende? Kinesiske myndigheter har i det siste tiåret også innsett at de er nødt til å gjøre noe med sitt internasjonale rykte, og i 2007 uttalte tidligere partiformann Hu Jintao at militærmakt og økonomi ikke lenger holdt i konkurransen om internasjonal styrke. Med dette anerkjente partiet kultur som en viktig faktor for å bli internasjonalt anerkjent. Formann Hu sa i den sammenheng: «The great rejuvenation of the Chinese nation will definitely be accompanied by the thriving of Chinese culture.» I partiets øyne ville også det at Kina blir anerkjent for sin kultur internasjonalt innebære en anerkjennelse av partistaten i seg selv. Olympiske leker i 2008 skulle vise seg å være et godt startskudd for arbeidet mot et bedret internasjonalt omdømme. Gjennom OL skulle de vise verden hva Kina har å by på av kulturelle særegenheter og «storslått-het». OL arrangerer de igjen i 2022, og Kina har i mellomtiden iverksatt en rekke prosjekter i tråd med visjonen om å øke internasjonalt samarbeid, samt styrke landets image som en fredsbevarende og velmenende nasjon.

KINAS «SOFT POWER»-VERKTØYKASSE

Kultur- og kunnskapsutveksling har vist seg å være en av de viktigste verktøyene for kinesisk omdømmebygging. Som følge av Kinas selvhevdelse på felt innenfor utdanning, forskning og teknologi har landet tilegnet seg en viktig posisjon blant de øst- og sørøst-asiatiske landene spesielt. I takt med den kraftige økonomiske veksten i Kina har handel, samarbeid og kunnskapsutveksling med landet blitt av økende viktighet for myndigheter og bedrifter i nabolandene. Kina er i dag representert med hele 6 universiteter på listen over top 50 universiteter over hele verden. Mange studenter fra omkringliggende land søker seg dermed med håpefulle hjerter inn på toppuniversiteter som Peking-, Tsinghua-, og Fudan University, med et ønske om en lovende karriere og framtid. Mange reiser også til fastlandskina som utvekslingsstudenter for å lære seg Mandarin.

I regi av den kinesiske satsingen på myk makt har partiet også opprettet Konfutse-institutter over hele verden, som tilbyr kinesiskundervisning og annen kulturutveksling. Konfutse-instituttene var hovedsakelig opprettet for å styrke kultur og utdanningsutveksling, og med et ønske om vennskapsdannelse mellom Kina og resten av verden. I vesten har instituttene flere steder blitt sett på med skepsis, og det har oppstått konspirasjonsteorier om at instituttene driver med kulturell hjernevasking og i verste fall spionasje i vertslandene. I Norge har vi et Konfutse-institutt i Bergen, som også er det eneste mulige stedet i Norge for nordmenn å teste seg i mandarin gjennom nivåtestingssystemet HSK (tilsvarende TOEFL eller ELTS for engelsk språk).

Andre storsatsingsprosjekter innebærer «Belt and Road Initiative (BRI)», opprinnelig presentert i 2013 av formann Xi som «One Road, One Belt Initiative». Prosjektet går ut på å utvikle og bygge opp infrastruktur for en handelsrute inspirert av den historiske silkeveien. Dette er et prosjekt som innebærer handelsavtaler, samarbeid for handel gjennom så langt 71 land i Asia, Afrika, Øst-Europa og Midtøsten. Flere av de største kinesiske universitetene har også opprettet en rekke stipend-ordninger for studenter fra de forskjellige medlemslandene i BRI for å studere i Kina. Utover dette har Kina de siste årene hatt et økt fokus på fredsbevarende arbeid, samt u-landshjelp i form av bygging av bedrifter og bedring av infrastruktur, spesielt i afrikanske land.

HVORDAN REAGERER VERDEN?

Forskere og observatører av Kinas diverse forsøk på å utvikle seg innenfor myk makt er kritiske til hvorvidt tiltakene har vist seg å ha en reell effekt på landets internasjonale omdømme. Et problem som trekkes frem helt spesielt er overveiningen mellom landets omdømme og landets handlinger. Enkelte observatører vektlegger at Kina ikke har oppnådd ønskelig resultat i arbeidet med omdømmebygging som resultat av landets politiske system. Til tross for at landet har brukt enorme midler utover tid og krefter på å bygge opp gode tiltak for internasjonale samarbeid, u-landshjelp og vennskapsinstitusjoner som Konfutse-instituttene, så vil mange vestlige aktører som innehar en grunnleggende mistillit til autokratiske regimer alltid opptre med en viss skepsis overfor Kinas forskjellige forsøk på å fremstå som en velmenende nasjon. I motsetning til Kina kan land som USA, som har opparbeidet seg et tilsynelatende godt internasjonalt varemerke, vifte med merkelapper på «demokrati» og «frihet», og bannere med store ord som «The Land of Opportunities» og «The American Dream». Til tross for en rekke alvorlige politiske problemer innad i USA, som økt sosial ulikhet som fører til marginalisering av de svakeste, mangel på velferdssystemer og et helsevesen for alle, oppfatter man i vestlige land likevel USA som mer attraktivt enn Kina.

En annen årsak til at Kinas omdømme ikke har sett en betraktelig bedring de siste årene ligger i mediernes mektige klør. Desto mer fokus Kina har ønsket å oppnå basert på sine gode gjerninger og anstrengelser for å bedre internasjonale relasjoner, desto mer fokus har de oppnådd generelt. Mediefokus på politiske avgjørelser og konflikter innad i Kina har bidratt vesentlig til å overskygge landets anstrengelser internasjonalt. Mange mener at Kina burde ta tak i problematikken i eget land først, for deretter å yte i utlandet. De siste årene har også handelskrig med USA, og enda mer nylig interessekonflikter med den autonome regionen Hong Kong det siste året blitt viet stor mediedekning. Et annet eksempel man kan trekke frem i denne sammenheng er Disneys storsatsningsfilm *Mulan* basert på den originale tegnefilmen fra 90-tallet. Filmen er basert på original poesi fra det nordlige Wei-dynastiet (mellom år 386 til 534), og hele filmen ble filmet på fastlandskina. Gjennom den nye produksjonen av *Mulan* fikk det originale diktet, tradisjonell kinesisk kultur og bebyggelse større fokus, og sloss-scenene er basert på den kinesiske kampsporten Kung Fu. Ønsket om å vise seg fra sine beste mest spektakulære sider ble igjen overskygget av mediedekningen av filmen, som i vesten og Hong Kong hovedsakelig dreide seg om Disneys politiske- og kulturelle feiltrinn, mer enn det som faktisk var vellykket med filmatiseringen.

I en artikkel fra «The Diplomat» (2017) problematiserer Thomas Barker det å analysere Kinas myk makt-tiltak gjennom en «amerikansk linse». Han poengterer at mange av analytikerne og forskerne på Kinesisk myk makt opprinnelig er fra vestlige land, og dermed utstyrt med den «ideologiske bagasjen» dette medfører. Han poengterer viktigheten av å studere Kinas tiltak og anstrengelser også fra flere synsvinkler. Han skriver eksempelvis at «den kinesiske modellen» er en attraktiv modell for ledere og politikere i en rekke ikke-vestlige land. De ser på Kina som et godt forbilde, en mektig nasjon som evner å opprettholde god økonomisk vekst og utvikling, samtidig som de står i mot de

ideologiene som USA og vesten forsøker å «tvinge» dem til å adoptere. I disse landene, og de landene som mottar økonomisk hjelp og støtte til bygging av fabrikker og infrastruktur har kanskje Kinas tiltak større appell. Amerikanske og vestlige observatører havner i en felle ved at de antar at konsepter som frihet, politiske rettigheter og demokrati i vestlig forstand er viktigere og mer attraktivt for alle enn stabilitet, trygghet og velstand. For enkelte land som opplever politisk ustabilitet, økonomisk usikkerhet og arbeidsledighet, fremstår den amerikanske modellen stadig mindre attraktiv enn den Kinesiske.

KONKLUSJON

Kina har et reelt ansvar overfor det internasjonale fellesskapet, og har vist gjennom flere tiltak at de ønsker å opprette gode tiltak for handel, samarbeid, forsknings- og kulturutvekslinger. Kinas bidrag til «den internasjonale popularitetskonkurransen» i tråd med konseptet om myk makt har derimot ikke blitt like godt tatt imot over hele verden. I vesten har derimot Kinas anstrengelser økt det negative mediefokus på landets innenriksproblematikk, og misnøye rundt Kinesisk politisk styre. Det grunnleggende problemet ser ut til å ligge i ideologiske forskjeller, og Kinas standpunkt om å opprettholde sin karakteristisk harde politiske stil samtidig som de ønsker å innføre tiltak for å bli internasjonalt likt virker å ha motvirkende effekt i møte med vestlige aktører. Arbeidet for å finne en god balanse mellom ideologiske forskjeller og internasjonale interesser er ikke et nytt fenomen i utenrikspolitikken, men behovet for godt samarbeid mellom øst og vest blir likevel stadig viktigere i møte med Kina som en potensielt oppblomstrende stormakt.

Foto: energpic.com fra Pexels

EN POPULISTISK FREMTID?

Skrevet av Aurora Karoliussen Grøndalen, skribent

En undersøkelse utført av The Guardian viser hvordan antallet land med en populistisk leder har økt drastisk de siste årene. Ikke bare kommer det en ny type ledere til makten, mange av de lederne som allerede sitter ved makten, ser ut til å bli mer populistiske. Hva innebærer egentlig populisme? Hvordan kommer populistiske krefter til makten? Og har vi populisme i Norge?

«FOLKET»

Populisme på latin vil si «folk», og det er nettopp «folket» som er kjernen i selve populismen. Da er det heller ingen overraskelse at «folket» er populismens viktigste aktør. Men problemet ligger i å definere hva «folket» innebærer, og det er her populismen skiller seg ut. Følger vi Ernesto Laclaus tankegang, handler det om en diskurs der virkeligheten skapes gjennom representasjoner. På denne måten eksisterer ikke folket i seg selv, men er avhengig av forholdet til «de andre» for å kunne defineres. For de som måtte være interessert i diskursanalyse, er populismen et kron eksempelpå hvordan det hele foregår. En representasjon blir til seg selv ved hjelp av en annen. Slik skapes et «folk» ved å definere hva folket ikke er. Folket er ikke innvandrere, folket er ikke elite, folket er ikke korrump. Slik skapes en representasjon ved å definere det motsatte av folket. En slags fiende eller «annen» som undertrykker, truer og motarbeider. Ved hjelp av denne «annen» kan folket samles rundt en felles fiende. Hadde det ikke vært for den ville ikke «folket» eksistert.

LEDERENS ROLLE

Det finnes alltid en representasjon av «folket». Skal vi tro diskursanalytikerne, er forståelsen av selve virkeligheten basert på disse representasjonene. Likevel er populismen noe mer enn uskyldige representasjoner. Representasjonen av «folket» er konstruert, noe som gir enorm makt til den som klarer å gjøre sitt «folk» til samfunnets diskurs. Den populistiske lederen. Det er han eller hun som setter navn på «fienden» og dermed skaperen av «folket». Populismen kan likevel ikke oppstå av intet takket være en leder. En forutsetning er en gryende misnøye i samfunnet. Det handler om behov som ikke blir fylt, mennesker som ikke blir hørt. Det er denne frustrasjonen lederen må kanalisere over på «fienden». Samtidig sørger hen for å representere forandringen som skal komme. Det er bare lederen som kan sette ord på hva «folket» trenger, og dermed også bare hen som kan tilfredsstille disse kravene. Slik blir den politiske lederen fundamental i populismens oppstandelse.

En positiv egenskap ved demokratiet?

Er det positivt å være populistisk? Om man ser på populismens leder, kan vi kanskje si det. Populismen handler jo på mange måter om å komme nærmere folket. Politiske ledere bør være folkelige og en del av de populære massene. Dette resonnementet har bakgrunn i en økende mistillit til det moderne demokratiet, der eliter har preget det politiske landskapet i lang tid. Med en ny type politisk leder, kan folk fornye sin tro på det demokratiske. Hvorfor er så populisme av mange regnet som en fiende av demokratiet? Det handler jo tross alt om representasjon av folket og innehar en grunntanke om at makten må vekk fra elitene og tilbake til mannen i gata. Problemet er at populismen aksepterer bare én sannhet. Det er bare ett folk og én representant som gjelder. Dette går mot demokratiets prinsipp om pluralisme. For selv om demokratiet ønsker at det er folket som skal ha makten, er ikke folket en samlet gruppe med én mening, slik populistene

Folket består av så mangt, og alle har hver sin sannhet. Derfor er det umulig å finne en «ekte representant» for et «ekte folk»

gjørne tenker. Folket består av så mangt, og alle har hver sin sannhet. Derfor er det umulig å finne en «ekte representant» for et «ekte folk».

HØYRE ELLER VENSTRE?

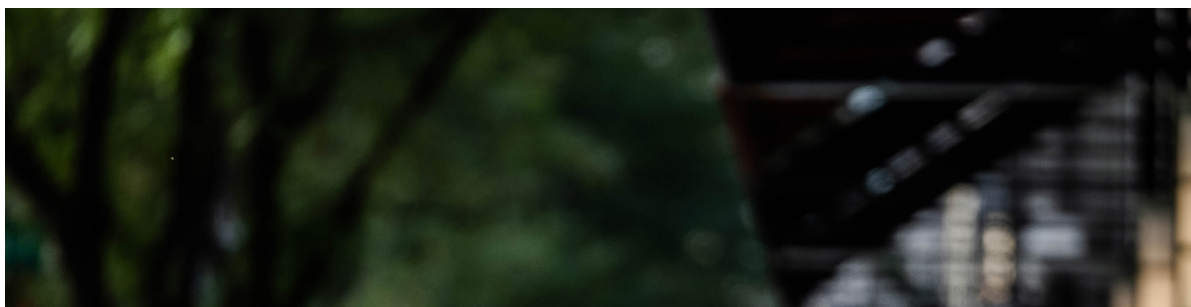
I Europa tenker vi ofte på populisme som «høyrepopulisme», og trekker paralleller til innvandringsfiendtlighet. Likevel er den regionen med kanskje lengst tradisjon for populisme Latin Amerika. I denne regionen er populismen forbundet med noe helt annet – nemlig sosialisme. Latinamerikanske ledere har konstruert sine «folk» ved hjelp av voldsomme økonomiske hjelpepakker, og fienden er ikke innvandrere, men den økonomiske

eliten. Kranert går vekk fra det tradisjonelle skillet mellom venstre- og høyrepopulisme. I stedet snakker han om inklusiv og eksklusiv populisme. Den inklusive populismen baserer seg på en vertikal oppdeling av samfunnet, mellom eliten og folket, mens den horisontale delingen baserer seg på nasjonalistiske hensyn. Oss og dem – «vi» som er født i Norge og «dere» som ikke er det og dermed truer det som er «vårt». Selv om det er snakk om to forskjellige typer populisme, bygger begge opp om samme premiss. Det er snakk om en felles fiende som truer det «sanne folket», uansett om folket består av det nasjonale eller de undertrykkede. De to typene kan til og med kombineres. I USA er det ikke bare utlendinger som er fienden, Trump har de siste årene støttet opp mot en sosial underklasse som har følt seg trakkert på av en politisk elite. Også i Ungarn – kron eksempelpå høyrepopulisme som har kommet til makten – er fienden mer kompleks enn en innvandringsbølge. For hvem er det som tillater og attpå til presser «de fremmede» på Ungarn, skal vi tro Orbán selv? Det er buråkratene i EU – eliten selv. Slik blir den eksklusive og inklusive populismen til Kranert brukt i samme diskurs.

NORSK POPULISME?

Anders Ravik Jupskås, som forøvrig er utdannet statsviter på UiO, deler populismen inn i distriktspopulisme, marxistisk populisme, nyliberal populisme og nativistisk populisme. Vi kan på mange måter si at de tre første frykter eliten, mens den siste er mer nasjonalistisk og er preget av fremmedfrykt. Naturlig nok er den marxistiske populismen mot en økonomisk elite, mens nyliberal populisme frykter for stor makt til staten. Med norske øyne, er det særlig interessant å se på den siste formen for populisme, nemlig distriktspopulisme. I denne typen populisme oppstår det konflikt mellom lokalsamfunnet og mer sentraliserte makter.

I skrivende stund har Senterpartiet større oppslutning enn Arbeiderpartiet og blir dermed Norges nest største parti, noen få prosentpoeng etter Høyre. Plutselig er ikke debatten om verken statens innblanding (høyre-venstre-skalaen) eller miljø-

et. Det handler om land og by. Dette fokuset kommer særlig ett parti til gode - Senterpartiet. Men kan vi dermed si at det er et populistisk parti? I den grad byene i form av sentralisering blir fienden, og samler bygda i sin motstand, kan vi snakke om en populistisk diskurs. Lokalsamfunnets identitet blir konstruert ved hjelp av byens undertrykking. Men selv om den politiske debatten har fått et nytt fokus, må det mer til før vi kan definere Senterpartiet som populistisk. Er Trygve Slagsvold Vedum den populistiske lederen vi ser i andre land? Vel, han påpeker åpenbart en frustrasjon hos mange. Vedum er i tillegg karismatisk og utstråler noe annet enn den typiske politiske eliten. På mange måter kan vi si at han er en del av folket i mye større grad enn politikere har vært tidligere (er du i tvil er det bare å sjekke ut Fugleskremslet i Maskorama). Men noe Vedum ikke har, det er fiendtligheten den tradisjonelle populismen kjennetegnes for. Senterpartiet påstår ikke at de har det eneste riktige svaret. Snarere tvert i mot – de ønsker å samarbeide med Arbeiderpartiet i regjering. Dermed er ikke Senterpartiet et typisk populistisk parti som – for eksempel – underkjenner valgresultatet om de ikke vinner...

Mange har skrevet mangt om FrPs populistiske ståsted. De kan muligens falle under Jupskås nativistiske populisme, der man er opptatt av å bevare det norske mot innvandringens trusler. Likefult kan vi peke på Rødt som en del av marxistisk populisme. Men er de populistiske partier i all sin rett? Skaper de et homogent «folk» i sin kamp mot en felles fiende? Presenterer de sin løsning som den eneste riktige i kampen mot en korrumpert elite?

EN POPULISTISK FREMTID?

Harald Eia er klar i sin tale om hva som var typisk norsk. Tillitt er det som kjennetegner det norske folk, i motsetning til de aller fleste andre kulturer. Populisme på sin side baserer seg på mistillit. Mistillit til styresmaktene og den korrumperte eliten er en forutsetning for å lykkes for populistiske krefter. Disse egenskapene finnes på nåværende tidspunkt i svært liten grad i Norge. Tillitten til systemet er for stor. Behovene er tilfredsstillt og frustrasjonen er liten. Det samme gjelder ikke i de fleste andre land. Vi må heller ikke glemme effektene av et aldri så lite virus, effekter som også rammer «vårt lille land».

Foto: Cameron Casey fra Pexels

Den digitale studiehverdagen – studielivets sosiale og akademiske utfordringer:

fra soverommet

Skrevet av Mina Kolstad, kulturredaktør

*Blir du fysisk uvel av tanken på et breakout-rom? Synes du det er vanskelig å fokusere på den uendelige strømmen Canvas-meldinger mens verden tilsynelatende faller sammen rundt deg? **Du er ikke alene.***

Jeg har forsøkt å trøste meg med tanken om at vi tross alt er i samme båt. Samtidig må jeg innrømme at dette synet er vanskelig å forsvare idet jeg for fjerde gang på en uke ruller ut av senga to minutter før forelesning, bare for å møte den faste gjengen med kameraet på, strøken skjorte og tidenes hjemmekontor i bakgrunnen. Alltid et digitalt slag i ansiktet. Tanken på at det finnes folk på min alder med et eget rom de kan bruke som hjemmekontor skremmer meg for øvrig i utgangspunktet litt, ettersom rommet mitt består av syv kvadratmeter med boltreplass og en seng jeg kan nå absolutt alle tingene mine fra. Det er vanskelig nok å takle de ekstreme forskjellene i ambisjonsnivået på et studieprogram som statsvitenskap, om jeg ikke i tillegg må se disse menneskene hver dag være bedre enn meg på de fleste felt i livet – nå også fra soverommet. Er det lov å innrømme at en del av meg er litt glad for at vi alle er dømt til å subbe på ES, uten mulighet for syke praktikkstillinger?

I mediebildet fremheves ofte viktigheten av en strategi for å håndtere viruset. Min personlige strategi har vært å melde meg inn i utallige koronarelaterte memegrupper på Facebook. Det var her det virkelig ble tydelig for meg styrken av det felles hatet mot breakout-rom, som jeg tror de aller fleste på min alder har kjent på. For min del plasserer oppfinnelsen av breakout-rom seg i samme kategori som tanken om at speed-friending på seminar er en god idé, og at ti kroner for et rundstykke med en sliten skive tomat i SV-kantina er en god deal. Altså en ganske kjøp kategori. En venn av meg ble en gang kastet ut av Zoom under et breakout-rom, og da han kom inn igjen endte han opp i et rom med bare ham og foreleseren. Et scenario jeg i fjor høst ikke så for meg at jeg noensinne skulle ha gjentakende mareritt om. Jeg tror en liten del av ham forlot oss den dagen. En gang var jeg også den eneste som møtte opp på et R-seminar. Rommet besto dermed kun av en litt ukomfortabel seminarleder, en student med minimale kodeferdigheter og studentens ødelagte mikrofon. Samtalen som fulgte kan fint kategoriseres som et lite personlig helvete for begge parter.

Den digitale hverdagen har også beåret oss med større innsyn i forelesernes personlige liv enn vi kanskje etterspurte i utgangspunktet. Det er vanskelig å ikke la seg friste til å gjette så mye en kan om privatlivet til UiOs største akademiakjendiser basert på det lille man får sett av hjemmet deres. Det kan riktignok stilles spørsmål ved troverdigheten til en eventuell psykoanalyse kun med basis i interiørvalg gjort av en småsliten akademiker i midten av 50-årene. Det er også kanskje bekymringsverdig i seg selv hvor stor del av undertegnede resterende psykiske stabilitet som går til nærstudier av akademikernes bokhyller. Samtidig setter jeg pris på foreleserne som setter frem pensumbøkene i bakgrunnen mens de holder forelesning. Praktisk for en litt sliten student på sin tredje zoomforelesning og femte power-nap som ikke lenger vet hvilken dag det er, men bare lurer på hva hun skal ha til middag.

Samtidig gir den nye studiehverdagen også muligheter vi aldri hadde sett for oss tidligere. Det er for eksempel mulig å delta på to forelesninger samtidig, dersom man skulle ha vært litt overambisjos i det man registrerte seg for syv fag i studentweb i august, og virkeligheten endelig har innhentet deg. Det er også mulig å benytte de femten pauseminuttene mye mer effektivt enn tidligere. For eksempel er det tid til å ta en rask kald dusj, ha et lite mentalt sammenbrudd, eller reflektere over tanken om at snart ett år av livet ditt har gått med på å se fire tusen timer med Netflix og opparbeide et usunt forbruk av First Price-sjokoladekjeks og at hele høstsemesteret bare har gått ut på å gjøre akkurat det samme på fritiden som du gjør på skolen og at det enda ikke ser ut til å endre seg med det første.

Det siste året har dermed gitt en noe blekere studieopplevelse enn tidligere, om enn interessant på sine egne måter. En skal *definitivt ikke* kimse av kaoset som følger av en liten laptop på en muggen hybel.

Anbefalinger fra redaksjonen: **PODCASTER**

HELE HISTORIEN - NRK

En inntrykksfull dokupodcast som setter en stukk i deg, spesielt på grunn av fortellermåten. I denne podcasten får du fortalt hvordan det var å være vitne til traumatiserende, spennende og uforglemmelige hendelser. De fleste historiene kommer i flere episoder og du kan fort bruke to timer på bare én - men det er definitivt verdt det. En god søndagsaktivitet.

NOKON MÅ GÅ - BERGENS TIDENDE

Du har sikkert hørt på Aftenpodden - et must for alle politikinteresserte. Dette er Vestlandets og Bergens Tidenes versjon av det populære formatet. Dog, praten er går litt annerledes enn her på Østlandet. Uten å avsløre for mye er politikken på andre siden av landet spennende på en helt annen måte, for ikke å snakke om den sterke lokale ånden i på øyer rundt om i Bergensregionen. Resultatet er en lettbeint politikpodcast fortalt av journalister, og du kommer utvilsomt til å både forundre og underholde deg.

THE DAILY - NEW YORK TIMES

Hvis du enda ikke har hørt på denne podcasten har du gått glipp av noe. Med flere millioner lyttere hver eneste dag skaper muligens verdens høyest ansette mediehus og publikasjon korte historier ut av artiklene publisert på nett og i avisen. Om du vil holde deg oppdatert på amerikansk politikk og internasjonale relasjoner er dette en god start som går hånd i hånd med mye av det du har på pensum. Denne gir deg dyp innsikt i kompliserte hendelser og konflikter på liten tid.

kilder:

TEMA:

Sverige VS Argentina koronataktikk

(www.dw.com), D. (n.d.). Coronavirus: Argentina's never-ending quarantine: DW: 27.08.2020. Retrieved December 11, 2020, from <https://www.dw.com/en/coronavirus-argentinan-never-ending-quarantine/a-54721129>

Costabel, M. (2020, August 27). Argentina's Economy Crumbles as Buenos Aires Lockdown Continues. Retrieved December 11, 2020, from <https://foreignpolicy.com/2020/08/27/argentina-economy-crumbles-buenos-aires-lockdown-continues/>

Savage, M. (2020, July 23). Did Sweden's coronavirus strategy succeed or fail? Retrieved December 11, 2020, from <https://www.bbc.com/news/world-europe-53498133>

Duxbury, C. (2020, November 20). Discontent rises in Sweden as coronavirus cases spike. Retrieved December 11, 2020, from <https://www.politico.eu/article/discontent-rises-in-sweden-as-coronavirus-cases-spike/>
Gretchen Vogel Oct. 6, 2. (2020, October 07). 'It's been so, so surreal.' Critics of Sweden's lax pandemic policies face fierce backlash. Retrieved December 11, 2020, from <https://www.sciencemag.org/news/2020/10/it-s-been-so-so-surreal-critics-sweden-s-lax-pandemic-policies-face-fierce-backlash>

Fransk aktivisme koronarelatert

<https://www.hrw.org/news/2020/03/19/human-rights-dimensions-covid-19-response>
<https://www.euronews.com/2020/11/28/why-is-france-s-new-national-security-bill-controversial>
<https://apnews.com/article/race-and-ethnicity-police-pa->

[ris-france-police-brutality-5bd3f-bcaa92dcd7658f5047d03d89f56](https://www.france24.com/en/france/20201128-police-violence-in-france-structural-issues-behind-the-brutality)
<https://www.france24.com/en/france/20201128-police-violence-in-france-structural-issues-behind-the-brutality>

Tyskland ser bakover og fremover

Ash.T., (2020). Since Reunification, Germany has had its best 30 years. The next 30 will be harder. The Guardian. Hentet 13.10.2020 fra <https://www.theguardian.com/world/commentisfree/2020/sep/28/reunification-germany-30-years-eu-transatlantic-western-alliance>

Collinson.S., Hu.C., (2020). "You cannot fight the pandemic with lies" – Angela Merkel knows how to insert a dagger. CNN. Hentet 13.11.2020 fra <https://edition.cnn.com/2020/07/10/world/meanwhile-in-america-july-10-intl/index.html>

Donahue.P., (2020). Germany looks past an unpredictable U.S. in setting EU's future. Bloomberg. Hentet 15.11.2020 fra <https://www.bloomberg.com/news/articles/2020-06-29/germany-looks-past-an-unpredictable-u-s-in-setting-eu-s-future>

Fürstenau.M., (2020). Germany faces old problems 30 years after reunification. Deutsche Welle. Hentet 13.10.2020 fra <https://www.dw.com/en/germany-reunification-2020/a-55131890>

Wike.R., Poushter.J., Silver.L., Devlin.K., Fetterolf.J., Castillo.A., Huang.K., (2019). The European Union. Pew Research Center. Hentet 15.11.20 fra <https://www.pewresearch.org/global/2019/10/14/the-european-union/>

Staudenmaier.R., (2020). US election: Merkel says Germany will stand "side by side" with US on world issues. Deutsche Welle. Hentet 14.11.2020 fra <https://www.dw.com/en/us-election-merkel-says-germany-will-stand-side-by-side-with-us-on-world-issues/a-55540225>

Et håpefullt tilbakeblikk

Pampen, Desemberutgaven fra 1978

#BoycottMulan

Podcast: Inside China by South China Morning Post "Understanding Mulan: controversy, culture, feminism and China", 11.09.20
<https://www.inkstonenews.com/arts/disneys-mulan-trailer-shows-southeastern-fujian-hakka-tulou-house/article/3017691>

<https://epaper.chinadaily.com.cn/a/202010/19/WS5f8cd1a1a31099a2343510cc.html>
<https://www.chinadaily.com.cn/a/202009/25/WS5f6d57d7a31024ad0ba7bd02.html>
<https://www.scmp.com/magazines/post-magazine/short-reads/article/3104732/mulan-gets-much-wrong-not-least-about-witch-and>

KULTUR & VERDEN:

White + Red = Pink

<https://lkyspp.nus.edu.sg/ips/news/details/ips-working-paper-no.-34-religion-morality-and-conservatism-in-singapore>
<https://www.straitstimes.com/singapore/majority-of-singaporeans-uncomfortable-with-religious-leaders-speaking-up-on-lgbt-issues>
<https://www.straitstimes.com/politics/law-now-protects-religious-groups-and-lgbt-community>

India: Et fallende demokrati?

Haugan, Siv. (2020, 20. September) India. Hentet fra <https://snl.no/India>
Jacobsen, Knut A (2019, 10. September) Fundamentalisme I hinduismen Hentet fra: https://snl.no/fundamentalisme_-_i_hinduismen
Wikipedia. (2020, 12. Desember) Narendra Modi Hentet fra: https://en.wikipedia.org/wiki/Narendra_Modi
Human Rights Watch (2012,

Februar 24) India: A Decade, Gujarat Justice Incomplete Hentet fra: <https://www.hrw.org/news/2012/02/24/india-decade-gujarat-justice-incomplete>

Wikipedia (2020, 7. Desember) Citizenship Amendment Act, 2019 Hentet fra: [https://en.wikipedia.org/wiki/Citizenship_\(Amendment\)_Act,_2019](https://en.wikipedia.org/wiki/Citizenship_(Amendment)_Act,_2019)

Wikipedia (2020, 10. Desember) National Register og Citizens Hentet fra: https://en.wikipedia.org/wiki/National_Register_of_Citizens

Myhren, Ole Kristian (2019, 14. Juni). Modis valgseier i India. En kamp om hinduismens sjel? Hentet fra: <https://asiapunkt.no/2019/06/14/modis-valgseier-i-india-en-kamp-om-hinduismens-sjel/>

The Week (2020, 06. Mars) India among the least free democracies, Modi government threatens democratic future: Report. Hentet fra: <https://www.theweek.in/news/india/2020/03/06/india-among-least-free-democracies-modi-govt-threatens-democratic-future-report.html>

Morgenbladet (2019, 22. Mai) Demokrati eller autokrati i India? Hentet fra: <https://morgenbladet.no/ideer/2019/05/demokrati-eller-autokrati-i-india>

The Economist (2020, 28. November) Narendra Modi threatens to turn India into a one-party state. Hentet fra: <https://www.economist.com/briefing/2020/11/28/narendra-modi-threatens-to-turn-india-into-a-one-party-state>

Gupta Shekar (2018, 14. April) Indian journalists face a brutal equation: Fight together for press freedoms or perish. Hentet fra: <https://theprint.in/national-interest/indian-journalists-face-brutal-equation-fight-together-for-press-freedom-or-perish/49688/>

Bhat, Mohsin Alam (2020, 04. August) Hate crimes in India. Hentet fra: <https://link.springer.com/article/10.1007/s41020-020-00119-0>

Taseer, Aaathish (2019, 09. Mai) Can the World's Biggest Democracy Endure Another Five Year of Modi Government? Hentet fra: <https://time.com/5586415/india-election-narendra-mo->

di-2019/
Stenzel, Anthony (2020, 16. November) Democratic Erosion in India: Modi Leads Country Into a More Polarized Society. Hentet fra: <https://www.democratic-erosion.com/2020/11/16/democratic-erosion-in-india-modi-leads-the-country-into-a-more-polarized-society/>

Nanda, Showkat (2019, 11. November) Steiner og slagord mot indisk blyhagl og blokade Hentet fra: <https://www.bistandsaktuelt.no/nyheter/2019/steiner-og-slagord-mot-indisk-blyhagl-og-blokade/>

Hirway, Indira (2017, 08. Desember) The Truth Behind the Gujarat Growth Model Hentet fra: <https://thewire.in/economy/the-truth-behind-the-gujarat-growth-model>

Jensius, Francesca R. (2014, 31. August) Valg 2014: Et nytt India Hentet fra: <https://www.nupi.no/nupi/Publikasjoner/Innsikt-og-kommentar/Hvor-hender-det/HHD-2014/Valg-2014-et-nytt-India>

Wikipedia (2020, 13. Desember) Freedom of press in India. Hentet fra: https://en.wikipedia.org/wiki/Freedom_of_the_press_in_India

«Soft Power» og Kina

Nye, Joseph S. "Soft Power." *Foreign Policy*, no. 80 (1990): 153-71. Accessed October 23, 2020. doi:10.2307/1148580.

Hansen, Mette Halskov, Stig Thøgersen og Koen Wellens. *Kina: Stat, samfunn og individ.*, 2018, 2. utgave. Oslo: Universitetsforlaget

<https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3104900/china-boosts-its-soft-power-africa-while-launching-african> (07.12.2020)

<https://foreignpolicy-com.ezproxy.uio.no/2018/08/20/the-rise-and-fall-of-soft-power/> (07.12.2020)

<https://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/2020>

<https://thediplomat.com/2017/11/the-real-source-of-chinas-soft-power/> (07.12.2020)

<https://www.beltroad-initiative.com/belt-and-road/> (06.12.2020)

http://www.chinadaily.com.cn/china/2007-10/15/content_6226620.htm (06.12.2020)

Podcast: Inside China by South China Morning Post "Understanding Mulan: controversy, culture, feminism and China", 11.09.2020

NORGE & INSTITUTTET:

Populisme

BARR, Caelainn; et. al. "Revealed: the rise and rise of populist rhetoric". *The Guardian*, 6 mars 2019. <https://www.theguardian.com/world/ng-interactive/2019/mar/06/revealed-the-rise-and-rise-of-populist-rhetoric>. (31. august 2019).

CLEMET, Kristin. «Populisme på norsk». *Civita*, 2. februar 2017. <https://www.civita.no/2017/02/02/populisme-pa-norsk> (15. November 2020).

EGELAND, John Olav. «Populismens verdi». *VG*, 15. april 2019. <https://www.dagbladet.no/kultur/populismens-verdi/70982349>. (15. november 2020).

JUPSKÅS, Anders Ravik: populisme i Store norske leksikon på snl.no. Hentet 15. november 2020 fra <https://snl.no/populisme>

KRATNERT, Michael. "Populist elements in the Election Manifestoes of AfD and UKIP". *De Gruyter*, 22. oktober 2019. <https://www.degruyter.com/view/journals/zaa/67/3/article-p265.xml> (6. desember 2020).

MÜLLER, Jan-Werner (2016). *Hva er populisme?* 2. ut. Oksnøen: Heinesen Forlag. Oversatt av Lars Holm-Hansen.

MOSVEEN, Eirik, et. Al. «Historisk VG-måling: For første gang er Sp større enn Ap». *VG*, 1. desember 2020. <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/aPOXrA/historisk-vg-maaling-for-foerste-gang-er-sp-stoerre-enn-ap>. (6. desember 2020)

PANIZZA, Fransisco (2009). *El populismo como espejo de la democracia*. 1ra ed. Buenos Aires: Fondo de Cultura Economica. Oversatt av Soledad Laclau.

DELSTUDIER I UTLANDET

ARGENTINA

Spansk språk, Spanskamerikansk litteratur, CSR & Sustainability
CSR Management, Exphil med miljøfilosofi

NICARAGUA

Spansk språk og latinamerikastudier, Utviklingsstudier 2
Flerkulturell pedagogikk

VIETNAM

Utviklingsstudier 1

GHANA

Globale miljøstudier

INDIA

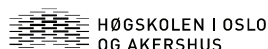
Antropologi og religionsstudier, Freds- og konfliktstudier

Alle studier
gir full uttelling i
studiepoeng og
støtte fra
Lånekassa.

Gjør deg klar til fremtidens globale arbeidsliv. Sammen med norske og utenlandske universitetspartnere tilbyr vi engelskspråklige akademiske studier med høy kvalitet og relevans, for studenter og forelesere fra hele verden. Les mer: www.kulturstudier.no

KULTURSTUDIER

i samarbeid med

UNIVERSIDAD
NACIONAL DE
SAN MARTÍN

Universidad Nacional
Autónoma de
Nicaragua, León

UNIVERSITY OF
CAPE COAST

University of Danang